

...ปริยัติศึกษา ญสส.
...นพระสังฆราชูปถัมภ์

ในการพระราชทานเพลิงศพ

พระครูนาควัชราธร (วิชัย ปสนฺโน)

๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๔

มูลนิธิปริยัติศึกษา ญสส. ในพระสังฆราชูปถัมภ์

ในการพระราชทานเพลิงศพ

พระครูนาควัชราธร (วิชัย ปสนฺโน)

๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๔

พิมพ์ที่ : บริษัท วัชรินทร์การพิมพ์ จำกัด
๓๕๐ ถนนพระสุเมรุ ใกล้สี่แยกวันชาติ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
โทร. ๒๘๑- ๒๑๕๗, ๒๘๑- ๒๒๐๕ พ.ศ. ๒๕๓๔

ตราสาร
มูลนิธิปริยัติศึกษา ญสส.
ในพระสังฆราชูปถัมภ์
ฉบับที่ 1 พุทธศักราช 2534

หมวดที่ 1

ชื่อ เครื่องหมายและสำนักงานที่ตั้ง

ข้อ 1 มูลนิธินี้ชื่อว่า มูลนิธิปริยัติศึกษา ญสส. ในพระสังฆราชูปถัมภ์

ข้อ 2 เครื่องหมายของมูลนิธินี้คือ พระนามย่อ ญสส. ภายใต้เศวตฉัตรอยู่เหนือช้าง 2 เชือกและข้อความ มูลนิธิปริยัติศึกษา ญสส. ในพระสังฆราชูปถัมภ์

ชื่อย่อ ปศส.

ภาษาอังกฤษว่า PARIYATTISUKSA NSS. Foundation

ชื่อย่อ P.S.F.

ข้อ 3 สำนักงานที่ตั้งของมูลนิธิตั้งอยู่ที่ 241 ถนนพระสุเมรุ แขวงบวรนิเวศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200 โทร. 280-0200. โทรสาร 280-0200

หมวดที่ 2

วัตถุประสงค์

ข้อ 4 วัตถุประสงค์ของมูลนิธินี้ คือ

4.1 เพื่อส่งเสริมการศึกษาพระปริยัติธรรมสำหรับพระภิกษุ สามเณร และเยาวชน

4.2 เพื่อเป็นทุนส่งเสริมการศึกษาวิชาการที่ไม่ขัดต่อกฎระเบียบข้อบังคับของมหาเถรสมาคม สำหรับพระภิกษุสามเณรที่ทำคุณประโยชน์แก่สำนักเรียน

4.3 เพื่อการรักษาพยาบาล (คิลานเภสัช)

4.4 เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

4.5 เพื่อการสงเคราะห์

4.6 เพื่อการบูรณะซ่อมแซมอาคารสำนักเรียนวัดนาค-วัชรโสภณ (วัดช้าง) จังหวัดกำแพงเพชร

4.7 ดำเนินงานเพื่อสาธารณะประโยชน์ หรือร่วมมือกับองค์การอื่น ๆ เพื่อการสาธารณะประโยชน์

4.8 ไม่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการเมืองแต่ประการใด

หมวดที่ 3

ทุนทรัพย์ ทรัพย์สิน และการได้มาซึ่งทรัพย์สิน

ข้อ 5 ทรัพย์สินของมูลนิธิมีทุนเริ่มแรกคือ เงินสดจำนวน /- .4,000,000.- / (สี่ล้านบาทถ้วน)

ข้อ 6 มูลนิธิอาจได้มาซึ่งทรัพย์สินเพิ่มโดยวิธีต่อไปนี้

6.1 เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ยกให้โดยพินัยกรรมหรือนิติ-

กรรมอื่น ๆ โดยมิได้มีเงื่อนไขผูกพันให้มูลนิธิต้องรับผิดชอบในหนี้สินหรือภาระติดพันอื่นใด

6.2 เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคให้

หมวดที่ 4

คุณสมบัติ และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ

ข้อ 7 กรรมการของมูลนิธิต้องมีคุณสมบัติดังนี้

7.1 มีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์

7.2 ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

7.3 ไม่เป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่จะได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ข้อ 8 กรรมการของมูลนิธิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

8.1 ถึงคราวออกตามวาระ

8.2 ตายหรือลาออก

8.3 ขาดคุณสมบัติตามตราสารข้อ 7

8.4 เป็นผู้มีความประพฤติและปฏิบัติตนเป็นที่เสื่อมเสีย และกรรมการมูลนิธิมีมติให้ออก โดยมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของคณะกรรมการมูลนิธิ

หมวดที่ 5

การดำเนินงานของคณะกรรมการมูลนิธิ

ข้อ 9 มูลนิธินี้ดำเนินการโดยคณะกรรมการมูลนิธิมีจำนวนไม่น้อยกว่า 9 คน แต่ไม่เกิน 21 คน และให้มีที่ปรึกษาเป็น

บรรพชิตธรรมยุต ไม่น้อยกว่า 9 รูป แต่ไม่เกิน 21 รูป

ข้อ 10 ในวาระเริ่มแรกได้คณะกรรมการผู้ริเริ่มเปลี่ยนแปลงตรา-สารมูลนิธิ เป็นผู้เลือกตั้งคณะกรรมการดำเนินงานของมูลนิธิขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการมูลนิธิ รองประธานกรรมการมูลนิธิ เลขานุการมูลนิธิ เหรัญญิก และกรรมการอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

ข้อ 11 วิธีเลือกตั้งกรรมการมูลนิธิให้ปฏิบัติดังนี้
ให้คณะกรรมการมูลนิธิชุดที่ดำรงตำแหน่งอยู่ เลือกตั้งประธานกรรมการมูลนิธิ และกรรมการอื่น ๆ ตามจำนวนที่เห็นสมควรตามตราสาร

ข้อ 12 กรรมการดำเนินงานมูลนิธิอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี

ข้อ 13 เพื่อให้การดำเนินงานของมูลนิธิได้เป็นไปโดยติดต่อกัน เมื่อคณะกรรมการดำเนินงานของมูลนิธิได้ปฏิบัติหน้าที่ครบ 2 ปี ให้มีการจับสลากออกไปหนึ่งในสองของจำนวนกรรมการมูลนิธิที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการดำเนินงานของมูลนิธิครั้งแรก

ข้อ 14 การเลือกตั้งคณะกรรมการมูลนิธิ ให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุมคณะกรรมการมูลนิธิเป็นมติของที่ประชุม

ข้อ 15 กรรมการมูลนิธิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ หรือโดยการจับสลากในวาระแรก อาจได้รับเลือกเข้าเป็นกรรมการมูลนิธิได้อีก

ข้อ 16 ถ้าตำแหน่งกรรมการมูลนิธิว่างลง ให้คณะกรรมการมูลนิธิที่เหลืออยู่ตั้งบุคคลอื่นเป็นกรรมการมูลนิธิแทนตำแหน่ง

ที่ว่าง กรรมการมูลนิธิที่ได้รับการตั้งซ่อมอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระของผู้ที่ตนแทน

หมวดที่ 6

อำนาจหน้าที่คณะกรรมการมูลนิธิ

ข้อ 17 คณะกรรมการมูลนิธิมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจการของมูลนิธิ ตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ และภายใต้ข้อบังคับตราสารนี้ให้มีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

17.1 กำหนดนโยบายของมูลนิธิ และดำเนินการตามนโยบายนั้น

17.2 ควบคุมการเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ ของมูลนิธิ

17.3 เสนอรายงานกิจการ รายงานการเงิน และบัญชีงบดุล รายได้- รายจ่ายต่อกระทรวงมหาดไทย

17.4 ดำเนินการให้เป็นไปตามมติที่ประชุมคณะกรรมการมูลนิธิ และวัตถุประสงค์ของตราสารนี้

17.5 ตราระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของมูลนิธิ

17.6 แต่งตั้งหรือถอดถอนคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะเพื่อดำเนินการเฉพาะอย่างของมูลนิธิภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการมูลนิธิ

17.7 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิ หรือบุคคลที่ทำประโยชน์ให้มูลนิธิเป็นพิเศษ เป็นกรรมการกิตติมศักดิ์

17.8 เชิญผู้ทรงเกียรติเป็นผู้อุปถัมภ์มูลนิธิ

17.9 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการมูลนิธิ

17.10 แต่งตั้งหรือถอดถอนเจ้าหน้าที่ประจำของมูลนิธิ
มติให้ดำเนินการตามข้อ 17.1, 17.8 และ 17.9 ต้องเป็นมติเสียงข้างมากของที่ประชุม และที่ปรึกษา ตามข้อ 17.9 ย่อมเป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการมูลนิธิที่เชิญเท่านั้น

ข้อ 18 ประธานกรรมการมูลนิธิมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

18.1 เป็นประธานของการประชุมคณะกรรมการมูลนิธิ

18.2 สั่งเรียกประชุมคณะกรรมการมูลนิธิ

18.3 เป็นผู้แทนของมูลนิธิในการติดต่อกับบุคคลภายนอก และในการทำนิติกรรมใด ๆ ของมูลนิธิ หรือการลงลายมือชื่อในเอกสาร ตราสาร และสรรพหนังสืออันเป็นหลักฐานของมูลนิธิ และในการอรรถคดีนั้น เมื่อประธานกรรมการมูลนิธิ หรือผู้ทำการแทน หรือกรรมการมูลนิธิ 2 คน ได้ลงลายมือชื่อแล้วจึงเป็นอันใช้ได้

18.4 ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามตราสาร และมติของคณะกรรมการมูลนิธิ

ข้อ 19 ให้รองประธานกรรมการมูลนิธิทำหน้าที่แทนประธานกรรมการมูลนิธิ เมื่อประธานไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือในกรณีที่ประธานมอบหมายให้ทำการแทน

ข้อ 20 ถ้าประธานกรรมการมูลนิธิและรองประธานกรรมการมูลนิธิไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการประชุมคราวหนึ่งคราวใดได้ ให้ที่ประชุมเลือกตั้งกรรมการมูลนิธิคนใดคนหนึ่ง เป็น

ประธานสำหรับการประชุมคราวนั้น

ข้อ 21 เลขานุการมูลนิธิมีหน้าที่ควบคุมกิจการ และดำเนินการประชุมของมูลนิธิ ติดต่อประสานงานทั่วไป รักษาระเบียบข้อบังคับของมูลนิธิ นัดประชุมกรรมการตามคำสั่งของประธานกรรมการมูลนิธิ และทำรายงานการประชุม ตลอดจนรายงานกิจการของมูลนิธิ

ข้อ 22 เหรัญญิกมีหน้าที่ควบคุมการเงิน ทรัพย์สินของมูลนิธิ ตลอดจนบัญชีและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้อง และเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการมูลนิธิกำหนด

ข้อ 23 สำหรับกรรมการตำแหน่งอื่น ๆ ให้มีหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมูลนิธิกำหนด โดยทำเป็นคำสั่งระบุอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน

ข้อ 24 คณะกรรมการมูลนิธิมีสิทธิเข้าร่วมประชุมกรรมการ หรืออนุกรรมการอื่น ๆ ของมูลนิธิได้

หมวดที่ 7

อนุกรรมการ

ข้อ 25 คณะกรรมการมูลนิธิอาจแต่งตั้งหรือถอดถอนอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสมโดยจะแต่งตั้งให้เป็นอนุกรรมการประจำ หรือเพื่อการใดเป็นกรณีพิเศษเฉพาะคราวก็ได้ และในกรณีที่คณะกรรมการมูลนิธิไม่ได้แต่งตั้งประธานอนุกรรมการ เลขานุการหรืออนุกรรมการในตำแหน่งอื่นไว้ ก็ให้อนุกรรมการและคณะแต่งตั้งกันเองดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้

ข้อ 26 อนุกรรมการอยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะเสร็จงานที่ได้มอบหมายให้กระทำ ส่วนคณะอนุกรรมการประจำอยู่ในตำแหน่งตามเวลาที่คณะกรรมการมูลนิธิกำหนด ซึ่งถ้ามิได้กำหนดไว้ ก็ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระของคณะกรรมการมูลนิธิ ซึ่งเป็นผู้แต่งตั้ง และอนุกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

26.1 อนุกรรมการมีหน้าที่ดำเนินการตามที่คณะกรรมการมูลนิธิมอบหมาย

26.2 อนุกรรมการมีหน้าที่เสนอความคิดเห็นต่อคณะกรรมการมูลนิธิเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมาย

หมวดที่ 8

การประชุมคณะกรรมการมูลนิธิ

ข้อ 27 คณะกรรมการมูลนิธิ จะต้องจัดให้มีการประชุมสามัญประจำปีทุก ๆ ปี ภายในเดือนมีนาคม และต้องมีกรรมการมูลนิธิเข้าประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ 28 การประชุมวิสามัญอาจมีได้ในเมื่อประธานกรรมการมูลนิธิ หรือเมื่อคณะกรรมการมูลนิธิ ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป แสดงความประสงค์ไปยังประธานกรรมการมูลนิธิ หรือผู้ทำการแทน ขอให้มีการประชุม ก็ให้เรียกประชุมวิสามัญได้

ข้อ 29 กำหนดการประชุมและองค์ประชุมของคณะกรรมการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการมูลนิธิกำหนดไว้ในส่วน

ที่เกี่ยวข้องกับการประชุม ให้คณะอนุกรรมการตกลงกันเอง และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกำหนดการประชุมให้คณะอนุกรรมการตกลงกันเอง และในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประชุมให้ใช้ข้อ 27 บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 30 ในการประชุมคณะกรรมการมูลนิธิหรือคณะอนุกรรมการ หากมิได้มีข้อบังคับกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นมติของที่ประชุมให้ถือเอาคะแนนเสียงข้างมาก ในกรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด กิจการใดที่เป็นงานประจำ หรือเป็นกิจการเล็กน้อย ประธานกรรมการมูลนิธิมีอำนาจสั่งให้ใช้วิธีสอบถามมติทางหนังสือ แทนการเรียกประชุมคณะกรรมการมูลนิธิ แต่ประธานกรรมการมูลนิธิต้องรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการมูลนิธิในคราวต่อไป ถึงมติและกิจการที่ได้ดำเนินการไปตามมตินั้น กิจการใดเป็นงานประจำ หรือเป็นกิจการเล็กน้อย หรือไม่ย่อมอยู่ในดุลยพินิจของประธานกรรมการมูลนิธิ

ข้อ 31 ในการประชุมคณะกรรมการมูลนิธิหรือคณะอนุกรรมการ ประธานกรรมการมูลนิธิหรือประธานที่ประชุมมีอำนาจเชิญหรืออนุญาตให้บุคคลที่เห็นสมควร เข้าร่วมประชุมในฐานะแขกผู้มีเกียรติ หรือผู้สังเกตการณ์ หรือเพื่อชี้แจงหรือเพื่อให้คำปรึกษาแก่ที่ประชุมได้

หมวดที่ 9

การเงิน

ข้อ 32 ประธานกรรมการมูลนิธิ หรือรองประธานกรรมการมูลนิธิ ในกรณีทำหน้าที่แทนมีอำนาจสั่งจ่ายเงินได้คราวละไม่เกิน 10,000.- บาท ถ้าเกินกว่าจำนวนดังกล่าว ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการมูลนิธิโดยเสียงข้างมาก เว้นแต่กรณีจำเป็นและเร่งด่วน ให้อยู่ในดุลยพินิจของประธานกรรมการมูลนิธิที่จะอนุมัติให้จ่ายได้ แล้วต้องรายงานให้คณะกรรมการมูลนิธิทราบในการประชุมคราวต่อไป

ข้อ 33 เหรัญญิกมีอำนาจเก็บรักษาเงินสดได้ครั้งละไม่เกิน 50,000.- บาท

ข้อ 34 เงินสดของมูลนิธิต้องนำฝากไว้กับธนาคาร หรือสถาบันการเงินอื่นใดที่รัฐบาลหรือธนาคารให้การค้ำประกัน แล้วแต่คณะกรรมการมูลนิธิ จะเห็นสมควร

ข้อ 35 การสั่งจ่ายเงินโดยเช็คหรือตั๋วสั่งจ่ายเงิน จะต้องมีลายมือชื่อของประธานกรรมการมูลนิธิ หรือผู้ที่ประธานกรรมการมูลนิธิมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 36 ในการใช้จ่ายเงินของมูลนิธิ ให้จ่ายเพียงดอกผลอันเกิดจากทรัพย์สินที่เป็นทุนของมูลนิธิ และเงินที่ผู้บริจาคมิได้แสดงเจตนาให้เป็นเงินสมทบทุนโดยเฉพาะ

ข้อ 37 ให้คณะกรรมการมูลนิธิวางระเบียบเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และทรัพย์สินของมูลนิธิ ตลอดจนกำหนดอำนาจ

หน้าที่ต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับและจ่ายเงิน นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

ข้อ 38 ให้มีผู้สอบบัญชีของมูลนิธิ ซึ่งคณะกรรมการมูลนิธิเห็นชอบและแต่งตั้งจากบุคคลที่มิใช่กรรมการ หรือเจ้าหน้าที่อื่นของมูลนิธิ โดยจะให้ดำรงตำแหน่งกิตติมศักดิ์ หรือได้รับค่าตอบแทนอย่างไรสุดแต่ที่ประชุมคณะกรรมการมูลนิธิกำหนด

ข้อ 39 ผู้สอบบัญชีมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบบัญชีของมูลนิธิ และรับรองบัญชีงบดุลประจำปีที่คณะกรรมการมูลนิธิจะต้องรายงานต่อกระทรวงมหาดไทย ผู้สอบบัญชีมีสิทธิตรวจสอบบัญชีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสอบถามกรรมการมูลนิธิในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การบัญชี ทรัพย์สิน และเอกสารดังกล่าวได้

หมวดที่ 10

การแก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 40 การแก้ไขเพิ่มเติมตราสารจะกระทำได้โดยเฉพาะที่ประชุมคณะกรรมการมูลนิธิ ซึ่งต้องมีกรรมการมูลนิธิเข้าประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด การอนุมัติให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมตราสารต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่เข้าประชุม

หมวดที่ 11

การเลิกมูลนิธิ

ข้อ 41 ถ้ามูลนิธิต้องเลิกล้มไปโดยมติของคณะกรรมการหรือโดยเหตุผลใดก็ตาม ทรัพย์สินทั้งหมดของมูลนิธิที่เหลืออยู่ให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์แก่ มูลนิธิฯ[1] ตามที่คณะกรรมการมูลนิธิกำหนด

ข้อ 42 การสิ้นสุดของมูลนิธินั้นนอกจากที่กฎหมายบัญญัติไว้แล้ว ให้มูลนิธิเป็นอันสิ้นสุดลง โดยมิต้องให้ศาลสั่งเลิกด้วยเหตุต่อไปนี้

42.1 เมื่อมูลนิธิได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนจัดตั้งเป็นนิติบุคคลแล้ว ไม่ได้รับทรัพย์ตามคำมั่นเต็มจำนวน

42.2 เมื่อกรรมการมูลนิธิจำนวนสองในสามมีมติให้ยกเลิก

42.3 เมื่อมูลนิธิไม่อาจหากรรมการได้ครบตามจำนวนกรรมการที่กำหนดไว้ในตราสาร

42.4 เมื่อมูลนิธิไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ด้วยเหตุใด ๆ

หมวดที่ 12

บทเบ็ดเตล็ด

ข้อ 43 การตีความในตราสารของมูลนิธิ หากเป็นที่สงสัย ให้คณะกรรมการมูลนิธิโดยเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการ

ที่มีอยู่เป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ 44 ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยมูลนิธิมาใช้บังคับ ในเมื่อตราสารของมูลนิธิมิได้กำหนดไว้

ข้อ 45 มูลนิธิจะต้องไม่กระทำการค้ากำไร และจะต้องไม่ดำเนินการนอกเหนือไปจากตราสารที่กำหนดไว้

หนังสือทำวัตรสวดมนต์เล่มนี้ ได้จัดพิมพ์เป็นอนุสรณ์ในการพระราชทานเพลิงศพพระครูนาควัชราธร (หลวงพ่อวิชัย ปสนฺโน) อดีตเจ้าอาวาสวัดนาควัชรโสภณ (วัดช้าง) เจ้าคณะอำเภอจังหวัดกำแพงเพชร - พิจิตร (ธรรมยุต) เป็นผู้ก่อสร้างวัดนาควัชรโสภณ (วัดช้าง) ขึ้นเป็นวัดแรกของคณะสงฆ์ธรรมยุตในจังหวัดกำแพงเพชร อีกทั้งได้ขยายวัดและสำนักออกไปสู่ตำบลและอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดกำแพงเพชร ตามความต้องการของพุทธศาสนิกชน รวมจำนวนได้ ๑๕ วัด

เมื่อครั้งมีชีวิตอยู่ได้พยายามใฝ่หาความเจริญและประโยชน์สุขมาสู่พระภิกษุสามเณรผู้อยู่ใต้การปกครองดูแล และเอื้ออำนวยคุณประโยชน์แก่พุทธศาสนิกชนผู้มาพึ่งอาศัยไว้เป็นจำนวนมากด้วยไม่เห็นความเหน็ดเหนื่อยอดทน โดยปกติแล้วหลวงพ่อเป็นผู้มีความอดทนสูง จนไม่เคยมีใครได้เห็นหรือได้ยินท่านแสดงอาการท้อแท้เหน็ดเหนื่อย

ในด้านการศึกษาของพระภิกษุสามเณรลัทธิวิหาริกอันเตวาสิก ก็ได้พยายามให้การศึกษาอบรมด้วยตนเอง ทั้งได้กระทำตนให้เป็นตัวอย่าง ในเรื่องนี้เชื่อว่าเราทั้งหลายได้ประจักษ์ด้วยตนเองอยู่แจ้งชัดแล้ว ส่วนในวิชาการใดที่ไม่สามารถให้การศึกษาอบรมด้วยตนเองได้ ท่านก็ได้เอื้อเฟื้อแสวงหาและขวนขวายหาสำนักหรือสถานที่ที่จะให้การศึกษาอบรมเพื่อความเจริญก้าวหน้าแก่หมู่ศิษย์ของท่าน ในเรื่องการแสวงหาสถานที่ศึกษาเล่าเรียนให้แก่ศิษย์ของท่านนี้เป็นความยากลำบากมาก แม้เมื่อได้สถานที่อยู่อาศัยแล้วท่านก็พยายามแวะเวียนเยี่ยมเยียนไม่ทอดทิ้งหลงลืม ได้กระทำหน้าที่

ของความเป็นพระอุปัชฌาย์อาจารย์อย่างครบถ้วนสมบูรณ์แก่หมู่ศิษย์ แม้ผู้เขียนนี้เองก็เป็นศิษย์ที่ได้รับความเมตตานุเคราะห์จากท่าน เสียดายที่ยังมิได้มีโอกาสสนองอุปการะคุณของท่านก็มาละสังขารโลกนี้ไปเสียก่อน

ประวัติของหลวงพ่อวิชัยแม้ว่าจะไม่มีใครรวบรวมร้อยเรียงให้เป็นเรื่องราวได้อย่างต่อเนื่องก็ตามที หากแต่คุณความดีของท่านนั้นหลากหลายเด่นชัดอยู่ในสำนึกของผู้เขียนนี้อย่างไม่รู้ลืม

ฉะนั้น ในการพระราชทานเพลิงศพของท่านนี้จึงตั้งใจที่จะปฏิบัติการต่าง ๆ ถวายอย่างเต็มกำลังความสามารถที่จะพึงมี ในการนี้ ได้ขอให้พระมหาสัญญาและพระมหาเฉลิม อาจารย์ประจำสำนักเรียนช่วยเรียบเรียงบททำวัตรสวดมนต์เพื่อพิมพ์เป็นธรรมบรรณาการ โดยให้จัดเรียบเรียงไปตามลำดับของบทที่ใช้สวดเพื่ออำนวยประโยชน์ให้แก่อุบาสกอุบาสิกา และผู้ถือศีลบวชได้ใช้เป็นคู่มือในการทำวัตรสวดมนต์ คุณประโยชน์ใดอันจะพึงมีจากหนังสือเล่มนี้แล้ว ขอท่านทั้งหลายผู้ได้รับประโยชน์นั้นจงน้อมอุทิศกุศลกรรมถวายแด่ พระครูนาควัชราธร (หลวงพ่อวิชัย ปสนฺโน) ผู้เป็นบุพพการีนั้น ส่วนที่ใดยังบกพร่องขอท่านทั้งหลายได้กรุณาแนะนำเพื่อการแก้ไขให้ได้ประโยชน์สมบูรณ์ต่อไปในภายหน้า

(พระมหาสมจิตต์ อภิจิตฺโต)

ผู้ประสานงาน/ดำเนินการ งานพระราชทานเพลิงศพ

วัดบวรนิเวศวิหาร
เมษายน ๒๕๓๔

พระครูนาควัชราธร (วิชัย ปสนฺโน)

วัดนาควัชรโสภณ (วัดช้าง) จ.กำแพงเพชร

ประวัติ
พระครูนาควัชราธร
(หลวงพ่อวิชัย ปสนฺโน)

....

ชาติภูมิ

พระครูนาควัชราธร นามเดิมว่า วิชัย วงศ์คำใส เกิดเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๒ ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ ปีมะเส็ง ที่บ้านหมู่ที่ ๒ ตำบลพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี เป็นบุตรของ นายบุญสูง นางทองสา วงศ์คำใส มีพี่น้องร่วมกันทั้งหมด ๘ คน คือ

๑. นายสิงห์ วงศ์คำใส
๒. พระอาจารย์สอน โอภาโส
๓. พระครูนาควัชราธร (วิชัย ปสนฺโน)
๔. นายอ่อน วงศ์คำใส
๕. นางบังอร
๖. นายสมพร วงศ์คำใส
๗. เด็กหญิงนุกร (เสียชีวิตแล้ว)
๘. นางอมร

ชีวิตก่อนบวช

ครอบครัวของโยมบิดามารดาได้ย้ายไปอยู่ที่บ้านม่วง ต. กุดชมพู จังหวัดอุบลราชธานี จึงได้ศึกษาเล่าเรียนจนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เมื่อเข้าวัยหนุ่มคือ ๑๗ ปี โยมมารดาได้ถึงแก่กรรม

บวชหน้าไฟให้โยมแม่และตั้งใจบวชต่อ แต่โยมพ่อขอร้องให้ออกมาช่วยทำกินเสียก่อน ซึ่งท่านได้ทำตามที่โยมพ่อขอ

อุปสมบท

เมื่ออายุ ๒๒ ปี ได้รับการอุปสมบทเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๔ ณ พัทธสีมา วัดภูเขาแก้ว อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี โดยมีพระครูพิบูลสมณกิจ เป็นพระอุปัชฌาย์ พระมหาผุย ผาสุโก เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระคำหนุน คมฺภีร-ญาโณ เป็นพระอนุสาวนาจารย์ มีฉายาว่า "ปสนฺโน"

การศึกษา

ภายหลังจากอุปสมบทแล้ว พรรษาแรกอยู่จำพรรษาที่วัดภูเขาแก้ว จนกระทั่งออกพรรษา ในวันเทโวโรหนะมีประชาชนและภิกษุสามเณรจากวัดต่าง ๆ มาร่วมงานตักบาตรกันมากมาย ในจำนวนนี้มีพระอาจารย์สุภาพ ร่วมมาด้วย ท่านจึงได้ขอติดตามออกศึกษาและปฏิบัติกัมมัฏฐานในสายพระอาจารย์มั่นเรื่อยมา

พรรษาที่ ๒ อยู่ที่ถ้ำวัดป่าธรณี จ.ลพบุรี

พรรษาที่ ๓- ๕ อยู่ถ้ำวัดแจ้ง อ.แม่ทะ จ.ลำปาง กับหลวงปู่สี สถานที่จำพรรษาที่อื่น ๆ (เท่าที่ทราบ)

- ถ้ำดอยมณี อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี
- ถ้ำภูเขาควาย เขมราฐ อุบลราชธานี
- ถ้ำขาม จ.สกลนคร
- วัดป่าสันติสังฆารม
- วัดป่าอุดมสมพร

- ถ้ำสุขเกษมสวรรค์ อ.เถิน จ.ลำปาง
- **พ.ศ. ๒๕๑๒** สอบนักธรรมชั้นเอกได้ ณ สนามวัดนาค-วัชรโสภณ

ตำแหน่งหน้าที่

เมื่อหลวงพ่อวิชัย ได้ธุดงค์มาถึงจังหวัดกำแพงเพชรแล้ว ได้เริ่มก่อสร้างวัดจากวัดช้าง (เดิม) และได้รับประทานชื่อจากวัดช้างเป็นวัดนาควัชรโสภณ จากสมเด็จพระสังฆราช (จวน อุฏฐายี) พร้อมกับได้รับความไว้วางใจจากคณะสงฆ์ให้รับปฏิบัติหน้าที่คือ.-

- เป็นเจ้าอาวาสวัดนาควัชรโสภณ (วัดช้าง)
- เป็นเจ้าคณะตำบล จังหวัดกำแพงเพชร
- เป็นพระอุปัชฌาย์
- เป็นเจ้าคณะอำเภอจังหวัดกำแพงเพชร- พิจิตร (ธรรมยุต)

สมณศักดิ์

- เป็นพระครูสมุห์วิชัย ปสนฺโน ฐานานุกรมในพระธรรม-จินดาภรณ์
- เป็นพระครูอดุลย์สรนิเทศก์ ฐานานุกรมในพระพุทธ-พจนวราภรณ์
- ได้รับพระราชทานสัญญาบัตร- พัดยศ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม **๒๕๑๙** เป็นพระครูชั้นเอกที่ "พระครูนาค-วัชราธร"

ผลงาน

ในปีพุทธศักราช ๒๕๐๙ ก่อสร้างวัดนาควัชรโสภณ (วัดช้าง) ตลอดระยะเวลา ๒๐ พรรษาที่พระครูนาควัชราธรได้มาจำพรรษาอยู่ในจังหวัดกำแพงเพชร ท่านได้ดำเนินการก่อสร้างวัดต่าง ๆ ในจังหวัดกำแพงเพชร ดังนี้คือ.-

อำเภอเมือง กำแพงเพชร

๑. วัดกำแพงเพชรวิทยาราม ๒. วัดหนองบัว
๓. วัดเขารัตนโชติการาม ๔. วัดยางเลียง
๕. วัดเกาะแก้วพิศดาร ๖. วัดหนองตูม
๗. วัดเทพมุนีโสภณ ๘. วัดเขาวังเจ้า
๙. วัดป่าวังชมพู ๑๐. วัดป่าสว่างอินทาราม

อำเภอพรานกระต่าย กำแพงเพชร

๑๑. วัดเขาตะล่อม

อำเภอคลองลาน กำแพงเพชร

๑๒. วัดเขาพุทธธรรมาราม ๑๓. วัดสมพรปณิธาน
๑๔. วัดป่าเจริญธรรมโสภณ ๑๕. วัดคลองสมุย

วาระสุดท้าย

การมรณภาพของพระครูนาควัชราธร (หลวงพ่อวิชัย ปสนฺโน) เป็นไปโดยที่ไม่มีใครคาดคิดมาก่อนระหว่างการเดินทางไปรับการรักษาพยาบาล เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ เวลา ๑๑.๓๒ น. รวมอายุ ๕๖ ปี ๓ เดือน อุปสมบทได้ ๓๕ พรรษา

กำหนดการ

พระราชทานเพลิงศพ พระครูนาควัชราธร (วิชัย ปสนฺโน)
ณ เมรุชั่วคราววัดนาควัชรโสภณ (วัดช้าง) อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
วันที่ ๑๗-๑๘-๑๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๔

วันศุกร์ที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๔

เวลา ๑๗.๐๐ น. บำเพ็ญกุศลในการพระราชทานเพลิงศพ ณ ศาลาการเปรียญ
- พระสงฆ์ ๑๐ รูป สวดพระพุทธมนต์

เวลา ๑๘.๐๐ น. มีพระธรรมเทศนา ๑ กัณฑ์ แสดงโดย พระเทพปริยัติโมลี วัดราชโอรสาราม กรุงเทพมหานคร

เวลา ๑๙.๐๐ น. พระสงฆ์ ๔ รูป สวดพระอภิธรรม

วันเสาร์ที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๓๔

เวลา ๑๐.๐๐ น. พระสงฆ์ ๑๐ รูป สวดพระพุทธมนต์

เวลา ๑๑.๐๐ น. ถวายภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์ประมาณ ๑๕๐ รูป

เวลา ๑๒.๐๐ น. พระสงฆ์ ๖๕ รูป สวดมาติกา-บังสุกุล

- เชิญหีบศพขึ้นสู่เมรุชั่วคราว ตั้งบนจิตกาธาร

เวลา ๑๕.๐๐ น. สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
- ทรงทอดผ้าไตร ๑๐ ไตร
- พระสงฆ์สมณศักดิ์ ๑๐ รูป พิจารณาผ้ามหาบังสุกุล
- ทรงจุดไฟพระราชทานเพลิงศพพระครูนาควัชราธร
- พระสงฆ์ ๔ รูป สวดพระอภิธรรมหน้าไฟ

วันอาทิตย์ที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๔

เวลา ๐๗.๐๐ . พิธีสามหาบ
- บำเพ็ญกุศลอัฐิ
- พระสงฆ์ ๑๐ รูป เจริญพระพุทธมนต์
- ถวายภัตตาหารเช้าแด่พระภิกษุสามเณรทั้งวัด
- ประกอบพิธีบรรจุอัฐิ เป็นเสร็จพิธี

คณะกรรมการจัดงานพระราชทานเพลิงศพ

สารบาญ

เรื่อง	หน้า

เรื่อง	หน้า

แบบสวดทำวัตรเช้า

บทนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา, พระผู้มีพระภาคซึ่งเป็นที่พึ่งที่นับถือของเราทั้งหลาย, พระองค์เป็นอรหันต์ตรัสรู้ชอบเองแล้ว, ละกิเลสขาดจากสันดานกับทั้งวาสนา, เป็นผู้ไม่หลงมีความไม่หลงเป็นธรรมดา, ตรัสรู้อริยสัจ ๔ แจ้งประจักษ์โดยลำพังพระองค์, ตรัสรู้ชอบไม่วิปริตสอนผู้อื่นให้ตรัสรู้ได้ด้วย, เราทั้งหลาย ขอนมัสการกราบไหว้พระผู้มีพระภาคพุทธเจ้า, อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ พระองค์นั้น, มีพระสถูปและพระพุทธรูปนี้เป็นพยาน, **พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ**.

(กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, ธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้ากล่าวดีแล้ว, แสดงหนทางอันดับกิเลสและกองทุกข์, ให้ผู้ปฏิบัติตามถึงความสิ้นทุกข์ได้โดยชอบ, เราทั้งหลาย ขอนมัสการธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้ากล่าวดีแล้ว, **ธัมมัง นะมัสสามิ**.

(กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, หมู่สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคปฏิบัติดีแล้ว, ได้ปัญญาตรัสรู้อริยสัจ ๔ ทำกิเลสในสันดานให้สิ้นไป, ตามกำลังอริยมรรคที่ให้เกิดขึ้นแล้วในสันดานตน, ความละกิเลสได้ จึงเป็นการปฏิบัติชอบแท้, เราทั้งหลาย ขอนอบน้อมหมู่สงฆ์สาวก, ที่พระผู้มีพระภาคสอนให้ปฏิบัติดีแล้ว, **สังฆัง นะมามิ**.

(กราบ)

บทนมัสการพระพุทธเจ้า

(นำ) **หันทะทานิ มะยันตัง ภะคะวันตัง วาจายะ อะภิถุตุง ปุพพะภาคะ นะมะการัง กะโรมะ เส ฯ**

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ความนอบน้อมของข้าพเจ้า, จงมีแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้ไกลกิเลส ผู้ตรัสรู้ชอบเองพระองค์นั้น ฯ

พุทธาภิถุติ

(นำ) **หันทะ มะยัง พุทธาภิถุติง กะโรมะ เส ฯ**

โย โส ตะถาคะโต อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ	พระผู้มีพระภาคพระองค์นั้นใด, เป็นผู้ไกลกิเลส, เป็นผู้ควรไหว้ควรบูชา, เป็นผู้ตรัสรู้ชอบเอง,
วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู	เป็นผู้บริบูรณ์แล้วด้วยวิชชาและข้อปฏิบัติเครื่องดำเนินถึงวิชชา, เป็นผู้ไปดีแล้ว เป็นผู้รู้แจ้งซึ่งโลก,
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวา	เป็นผู้ฝึกบุรุษที่ควรฝึกไม่มีผู้อื่นจะยิ่งไปกว่า, เป็นผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย, เป็นผู้เบิกบาน

	แล้วในคุณธรรมเต็มที่, เป็นผู้จำแนกแจกธรรมสั่งสอนประ-ชุมชน,
โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรัหมะกัง, สัสสะมะณะ-พรัหมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญา สัจฉิกัตะวา ปะเวเทสิ	พระผู้มีพระภาคพระองค์ใด, ทำให้แจ้งด้วยปัญญาอันยิ่งเองแล้ว, สอนโลกนี้กับทั้งเท-วดามารพรหม, และหมู่สัตว์ทั้งสมณพราหมณ์และเทวดามนุษย์ให้รู้ตาม,
โย ธัมมัง เทเสสิ อาทิกัลยา-ณัง มัชเฌกัลยาณัง ปะริโยสา-ณะกัลยาณัง	พระผู้มีพระภาคพระองค์ใด, แสดงธรรม ไพเราะในเบื้องต้น ไพเราะในท่ามกลาง,ไพเราะในที่สุด
สาตถัง สัพะยัญชะณัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พรัหมะจะริยัง ปะกาเสสิ	ประกาศพรหมจรรย์คือคำสั่งสอน, พร้อมด้วยอรรถ พร้อมด้วยพยัญชนะ บริบูรณ์บริสุทธิ์สิ้นเชิง,
ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ	ข้าพเจ้าบูชาพระผู้มีพระภาคพระองค์นั้น,
ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิ	ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระ-ภาคพระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า

(กราบ)

ธัมมาภิถุติ

(นำ) **หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง กะโรมะ เส ฯ**

โย โส สวากขาโต ภะคะวะ-ตา ธัมโม	พระธรรมนั้นใด, อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสดีแล้ว,
สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก	เป็นคุณอันบุคคลพึงเห็นได้เอง, เป็นคุณให้ผลไม่มีกาล, เป็นคุณอาจเรียกได้ว่าท่านจงมาดูเถิด,
โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ	เป็นคุณควรน้อมเข้ามาในตน, ควรน้อมเข้ามาใส่ใจ, เป็นคุณอันวิญญูชนทั้งหลาย พึงรู้แจ้งเฉพาะตัว,
ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะ-ยามิ	ข้าพเจ้าบูชาเฉพาะพระธรรมนั้น,
ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ	ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้นด้วยเศียรเกล้า,

(กราบ)

สังฆาภิถุติ

(นำ) **หันทะ มะยัง สังฆาภิถุติง กะโรมะ เส ฯ**

โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะ-วะโต สาวะกะสังโฆ,	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นใด, เป็นผู้ปฏิ-บัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นผู้ปฏิบัติตรงแล้ว,
ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นผู้ปฏิบัติเพื่ออริยมรรคญาณ เป็นเครื่องนำออกจากทุกข์แล้ว,
สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นผู้ปฏิบัติชอบยิ่งแล้ว,
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะปุริสะ ปุคคะลา,	คู่แห่งบุรุษทั้งหลาย ๔ บุรุษบุคคลทั้งหลาย ๘ นี้เหล่าใด,
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	นั่น เป็นสาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลิกะระณีโย	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นผู้ควรรับเครื่องสักการะที่บุคคลนำมาบูชา, เป็นผู้ควรรับเครื่องต้อนรับแขก, เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,เป็นผู้ควรแก่ทานเครื่องเจริญสุขสมบัติ, เป็นผู้อันควรทำอัญชลี,
อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง	เป็นนาบุญของโลก ไม่มีนา-

โลกัสสะ,	บุญอื่นจะยิ่งกว่า
ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ	ข้าพเจ้าบูชาเฉพาะพระสงฆ์นั้น, ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์นั้น ด้วยเศียรเกล้า,

(กราบแล้วนั่งราบ)

ปะณามะคาถา และสังเวคะปาฐะ

(นำ) **หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย เจวะ สังเวคะวัตถุปะริทีปะกะปาฐัญจะ ภะณามะ เส ฯ**

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัณณะโว,	พระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์ดีแล้ว, มีพระกรุณาดังห้วงมหรรณพ,
โยจจันตะสุทธัพพะระญาณะโลจะโน,	มีตาคือญาณอันประเสริฐ, บริสุทธิ์ล่วงส่วนสุดพระองค์ใด,
โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะฆาตะโก,	เป็นผู้ฆ่าเสียซึ่งบาปและอุปกิเลสของโลก,
วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้นโดยเอื้อเฟื้อ,
ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน,	ธรรมของพระศาสดานั้นรุ่งเรืองราวกะประทีป,
โย มัคคะปากามะตะเภทะภินนะโก,	ต่างโดยประเภทคือ มรรคผลและนิพพานใดเล่า,
โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะ-	เป็นธรรมเครื่องข้ามขึ้นจาก

ทีปะโน,	โลก, และธรรมใดที่แสดงเนื้อความแห่งโลกุตตรธรรม แห่งเครื่องข้ามขึ้นจากโลกนั้น,
วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะตัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้นโดยเอื้อเฟื้อ,
สังโฆ สุเขตตาภะยะติเขตตะสัญญิโต,	พระสงฆ์เป็นผู้ชื่อว่า, ถึงแม้ซึ่งเขตยิ่งใหญ่ด้วยเขตอันดี,
โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก,	มีพระนิพพานอันเห็นแล้ว, เป็นผู้ตรัสรู้ตามพระสุคตใดเล่า,
โลลัปปะหีโน อะริโย สุเมธะโส,	เป็นผู้มีกิเลสเครื่องโลเลอันสละเสียแล้ว, เป็นผู้ไกลจากข้าศึก เป็นผู้มีปัญญาดี,
วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะตัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์นั้น โดยเอื้อเฟื้อ,
อิจเจวะเมกันตะภิปูชะเนยยะกัง, วัตถุตตะยัง วันทะยะตาภิสังขะตัง, ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา, มา โหนฺตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา,	บุญอันใดที่ข้าพเจ้าไหว้อยู่ซึ่งหมวดสาม, แห่งวัตถุที่ควรบูชายิ่งโดยส่วนเดียวอย่างนี้ ดังนี้, ได้ก่อสร้างแล้ว, ขอสัพพะอุปัทวะทั้งหลาย, จงอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า, ด้วยความสำเร็จแห่งอานุภาพของบุญนั้นเทอญ.
อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุป-	พระตถาคตผู้ไกลกิเลส, ผู้

ปันโน อะระหัง สัมมาสัม-พุทโธ,	ตรัสรู้ชอบเอง เกิดขึ้นแล้วในโลกนี้,
ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก สัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต,	อนึ่ง พระธรรมที่พระตถาคตเจ้านั้นทรงแสดงแล้ว, เป็นนิยยานิกธรรม เครื่องนำสัตว์ออกจากทุกข์, เป็นไปเพื่อความระงับกิเลส เป็นไปเพื่อนิพพานความดับทุกข์, เป็นไปเพื่อความตรัสรู้พร้อม, อันพระสุคตทรงแสดงให้รู้ทั่วแล้ว,
มะยันตัง ธัมมัง สุตวา เอวัง ชานามะ	เราทั้งหลายได้ฟังธรรมนั้นแล้ว, จึงรู้ได้อย่างนี้ว่า,
ชาติปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง	แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์, แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์, แม้ความตายก็เป็นทุกข์,
โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา,	แม้ความโศกความร่ำไร, ความไม่สบาย ความน้อยใจ และความคับแค้นใจทั้งหลาย, ก็เป็นทุกข์ละอย่าง ๆ ,
อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง	ความประสพกับด้วยสัตว์และสังขารทั้งหลาย, ซึ่งไม่เป็นที่รักก็เป็นทุกข์, ความวิปโยคพลัดพรากจากสัตว์และสังขาร

	ทั้งหลาย, ซึ่งเป็นที่รักก็เป็นทุกข์, แม้ปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้สิ่งนั้นสมประสงค์ก็เป็นทุกข์,
สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานัก-ขันธา ทุกขา,	เมื่อกล่าวโดยย่อแล้ว, อุปา-ทานขันธ์ทั้ง ๕ ก็เป็นทุกข์,
เสยยะถีทัง,	อุปาทานขันธ์ทั้ง ๕ นี้ อย่างไรเล่า,
รูปูปาทานักขันโธ,	อุปาทานขันธ์คือ รูป หนึ่ง,
เวทะนูปาทานักขันโธ,	อุปทานขันธ์คือ เวทนา หนึ่ง,
สัญญูปาทานักขันโธ,	อุปาทานขันธ์คือ สัญญา หนึ่ง,
สังขารูปาทานักขันโธ,	อุปาทานขันธ์คือ สังขาร หนึ่ง,
วิญญาณูปาทานักขันโธ,	อุปาทานขันธ์คือ วิญญาณ หนึ่ง,
เยสัง ปะริญญายะ,	เพื่อความกำหนดรู้, อุปาทาน-ขันธ์ทั้ง ๕ นี้ อย่างไรเล่า,
ธะระมาโน โส ภะคะวา,	พระผู้มีพระภาคนั้น เมื่อยังทรงพระชนม์อยู่,
เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ,	ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลายมากอย่างนี้,
เอวัง ภาคา จะ ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะเกสุ อะนุ-สาสะนี, พะหุลา ปะวัตตะติ	ก็อีกอย่างหนึ่ง คำสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ซึ่งมีส่วนเป็นไปมากในสาวกทั้งหลายอย่างนี้ว่า,
รูปัง อนิจจัง,	รูป ไม่เที่ยง,

เวทะนา อะนิจจา,	เวทนา ไม่เที่ยง,
สัญญา อะนิจจา,	สัญญา ไม่เที่ยง,
สังขารา อะนิจจา,	สังขารทั้งหลาย ไม่เที่ยง,
วิญญาณัง อะนิจจัง,	วิญญาณ ไม่เที่ยง,
รูปัง อะนัตตา,	รูป ไม่ใช่ตัวตน,
เวทะนา อะนัตตา,	เวทนา ไม่ใช่ตัวตน,
สัญญา อะนัตตา,	สัญญา ไม่ใช่ตัวตน,
สังขารา อะนัตตา,	สังขารทั้งหลาย ไม่ใช่ตัวตน,
วิญญาณัง อะนัตตา,	วิญญาณ ไม่ใช่ตัวตน,
สัพเพ สังขารา อะนิจจา,	สังขารทั้งหลายทั้งปวง ไม่เที่ยง,
สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ.	ธรรมทั้งหลายทั้งปวง ไม่ใช่ตัวตน ดังนี้.
เต มะยัง (หญิงว่า ตา มะยัง)	เราทั้งหลายนั้น รู้ว่า,
โอติณณามะหะชาติยา ชะรามะระเณนะ	เราทั้งหลายเป็นผู้อันความเกิด ความแก่ และความตายหยั่งลงแล้ว,
โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ,	เป็นผู้อันความโศก ความร่ำไร ความทุกข์ ความโทมนัส และความคับแค้นทั้งหลายหยั่งลงแล้ว,
ทุกโขติณณา ทุกขะปะเรตา,	เป็นผู้อันความทุกข์ หยั่งลง

	แล้ว, มีความทุกข์เป็นเบื้องหน้า,
อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา ปัญญาเยถาติ.	แม้ไฉน ความทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้, พึงปรากฏชัดแก่เราทั้งหลาย ดังนี้.

(สำหรับพระภิกษุสามเณร)

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง อุททิสสะ อะระหันตัง สัมมาสัมพุทธัง,	เราทั้งหลายอุทิศเฉพาะ พระผู้มีพระภาค อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า, แม้เสด็จปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้น,
สัทธา อะคารัสมา อะนะคาริยัง ปัพพะชิตา,	มีศรัทธา ออกจากเรือน บวชหาเรือนมิได้,
ตัสมิง ภะคะวะติ พรัหมะจะริยัง จะรามะ,	ประพฤติพรหมจรรย์เฉพาะพระผู้มีพระภาคพระองค์นั้น,
ภิกขูนัง สิกขาสาชีวะสะมาปันนา, (สามะเณรานัง สิกขาสาชีวะสะมาปันนา)	ถึงพร้อมแล้วด้วยสิกขาสาชีพของภิกษุ (สามเณร) ทั้งหลาย,
ตัง โน พรัหมะจะริยัง,	ขอพรหมจรรย์ของเราทั้งหลายนั้น,
อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ.	จงเป็นไปเพื่อกระทำที่สุด, แห่งกองทุกข์ทั้งหลายให้สิ้นเชิง เทอญ.

(สำหรับอุบาสก อุบาสิกา)

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะตา, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ,	เราทั้งหลายถึงแล้วซึ่งพระผู้มีพระภาค, แม้ปรินิพพานนานแล้วพระองค์นั้น, กับทั้งพระธรรมและพระภิกษุสงฆ์, เป็นสรณะที่พึ่ง,
ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ,	เราทั้งหลายจะทำคำสอนของพระผู้มีพระภาคนั้นไว้ในใจตามสติกำลัง,
อะนุปะฏิปัชชามะ,	เราทั้งหลายจะปฏิบัติตามคำสอนของพระผู้มีพระภาคนั้นตามสติกำลัง,
สา สา โน ปะฏิปัตติ,	ขอความปฏิบัติของเราทั้งหลายนั้น นั้น,
อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ.	จงเป็นไปเพื่อความทำที่สุดแห่งกองทุกข์ ทั้งหลายให้สิ้นเชิง เทอญ ฯ

ตังขะณิกะปัจจะเวกขะณะปาฐะ

(นำ) **หันทะ มะยัง ตังขะณิกะปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส ฯ**

1. ปะฏิสังขา โยนิโส จีวะรัง ปะฏิเสวามิ,	เราพิจารณาโดยแยบคายแล้ว, จึงนุ่งห่มผ้าจีวร,

ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ, อุณหัสสะ ปฏิฆาตายะ, ฑังสะมะกะสะวาตา ตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ ยาวะเทวะ หิริโกปินะปะฏิจฉาทะนัตถัง,	เพียงเพื่อบำบัดหนาว บำบัดร้อน, เพื่อบำบัดสัมผัส เหลือบ ยุง ลมแดด สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย, เพียงเพื่อปกปิดอวัยวะป้องกันความละอาย,
2. ปะฏิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ปะฏิเสวามิ,	เราพิจารณาโดยแยบคายแล้ว, จึงรับฉันบิณฑบาต,
เนวะ ทะวายะ นะ มะทาย นะ มัณฑะนายะ นะ วิภูสะนายะ,	ไม่เพื่อเล่น, ไม่เพื่อเมา, ไม่เพื่อสดใส, ไม่เพื่อเปล่งปลั่ง,
ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ ฐิติยา ยาปะนายะ วิหิงสุปะระติยา พรัหมะจะริยา นุคคะหายะ,	เพียงเพื่อตั้งอยู่แห่งกายนี้, เพื่อให้ชีวิตเป็นไป, เพื่อระงับความลำบาก, เพื่ออนุเคราะห์พรหมจรรย์,
อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะฏิหังขามิ นะวัญจะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสามิ, ยาตรา จะ เม ภะวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ผาสุวิหาโร จาติ,	ด้วยคิดว่าเราย่อมระงับเวทนาเก่าเสียได้ด้วย, จักไม่ยังเวทนาใหม่ให้เกิดขึ้นได้ด้วย, ความเป็นไป ความหาโทษมิได้, ความอยู่ผาสุกของเราจักมีด้วยเพราะอย่างนี้,

3. ปะฏิสังขา โยนิโส เสนาสะนัง ปะฏิเสวามิ, ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ, อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ, ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ,	เราพิจารณาโดยแยบคายแล้ว, จึงอยู่ในเสนาสนะ, เพียงเพื่อบำบัดหนาว, เพื่อบำบัดร้อน, เพื่อบำบัดเหลือบยุง ลมแดด สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย,
ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง ปะฏิสัลลานารามัตถัง,	เพียงเพื่อบรรเทาอันตรายแต่ฤดูเสีย, และชอบในอันหลีกเร้น,
4. ปะฏิสังขา โยนิโส คิลานะปัจจะยะ เภสัชชะปะริกขารัง ปะฏิเสวามิ,	เราพิจารณาโดยแยบคายแล้ว, จึงฉันยาปรุงเป็นปัจจัยสำหรับคนไข้,
ยาวะเทวะ อุปปันนานัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนานัง ปะฏิฆาตายะ, อัพยาปัชฌะปะระมะตายาติ. อิติ	เพียงเพื่อบำบัดเวทนา, มีอาพาธต่าง ๆ เป็นมูลอันเกิดขึ้นแล้ว, เพื่อเป็นผู้หาความลำบากมิได้เป็นอย่างยิ่ง, ดังนี้ แล.

กายะคะตาสะติภาวะนาปาฐะ

(นำ) **หันทะ มะยัง กายะคะตาสะติภาวะนาปาฐัง ภะณามะ เส ฯ**

อะยัง โข เม กาโย	กายของเรานี้แล
อุทธัง ปาทะตะลา	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา
อะโธ เกสะมัตถะกา	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป
ตะจะปะริยันโต	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ
ปูโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน	เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่าง ๆ
อัตถิ อิมัสมิง กาเย	มีอยู่ในกายนี้
เกสา	คือผมทั้งหลาย
โลมา	คือขนทั้งหลาย
นะขา	คือเล็บทั้งหลาย
ทันตา	คือฟันทั้งหลาย
ตะโจ	คือหนัง
มังสัง	คือเนื้อ
นะหารู	คือเอ็นทั้งหลาย
อัฏฐิ	คือกระดูกทั้งหลาย
อัฏฐิมิญชัง	เยื่อในกระดูก
วักกัง	ม้าม
หะทะยัง	หัวใจ
ยะกะนัง	ตับ
กิโลมะกัง	พังผืด
ปิหะกัง	ไต
ปัปผาสัง	ปอด
อันตัง	ไส้ใหญ่

อันตะคุนัง	ไส้น้อย
อุทะริยัง	อาหารใหม่
กะรีสัง	อาหารเก่า
มัตถะเก มัตถะลุงคัง	เยื่อในสมองศรีษะ
ปิตตัง	น้ำดี
เสมหัง	น้ำเสลด
ปุพโพ	น้ำเหลือง
โลหิตัง	น้ำเลือด
เสโท	น้ำเหงื่อ
เมโท	น้ำมันข้น
อัสสุ	น้ำตา
วะสา	น้ำมันเหลว
เขโฬ	น้ำลาย
สิงฆาณิกา	น้ำมูก
ละสิกา	น้ำไขข้อ
มุตตัง	น้ำมูก
เอวะมะยัง เม กาโย	กายของเรา นี้อย่างนี้
อุทธัง ปาทะตะลา	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา
อะโธ เกสะมัตถะกา	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป
ตะจะปะริยันโต	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ
ปูโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน	เต็มไปด้วยของไม่สะอาด มีประการต่าง ๆ อย่างนี้ แล ฯ

พุทธะปาทะนะมัสสะนปาฐะ

(นำ) **หันทะ มะยัง พุทธะปาทะนะมัสสะนปาฐัง ภะณามะ เส ฯ**

วันทามิ พุทธัง ภะวะปาระ-ติณณัง	ข้าพเจ้าขอนมัสการพระพุทธ-เจ้าผู้ข้ามพ้นฝั่งแห่งภพ,
ติโลกะเกตุง ติภะเวกนาถัง	ผู้เป็นธงชัยของไตรโลก, ผู้เป็นนาถะเอกของไตรภพ,
โย โลกะเสฏโฐ สะกะลัง กิเลสัง, เฉตวานะ โพเธสิ ชะนัง อะนันตัง,	ผู้ประเสริฐในโลก ตัดกิเลสได้แล้ว, ผู้ปลุกชนหาที่ประ-มาณมิได้, ให้ตรัสรู้มรรคผลและนิพพาน,
ยัง นัมมะทายะ นะทิยา ปุลิโน จะ ตีเร	รอยพระบาทใดอันพระพุทธ-องค์ได้ทรงแสดงไว้, ในหาด-ทรายแทบฝั่งแม่น้ำนัมมะทา,
ยัง สัจจะพันธะคิริเก สุมะนา จะ ลัคเค	รอยพระบาทใดอันพระพุทธ-องค์ได้ทรงแสดงไว้, เหนือเขาสัจจะพันธ์ และเหนือยอดเขาสุมนา,
ยัง ตัตถะ โยนะกะปุเร มุนิ-โน จะ ปาทัง, ตัง ปาทะวะ-ลัญชะนะมะหัง สิระสา นะมามิ.	รอยพระบาทใดที่พระพุทธองค์ได้ทรงแสดงไว้, ในเมืองโย-นก, ข้าพเจ้า ขอนมัสการพระบาทและรอยพระบาท

	นั้น ๆ , ของพระมุนีด้วยเศียรเกล้า,
สุวัณณะมาลิเก สุวัณณะปัพพะเต สุมะนะกูเฏ, โยนะกะปุเร นัมมะทายะ นะทิยา, ปัญจะปาทะวะรัง ฐานัง อะหัง วันทามิ ทูระโต,	ข้าพเจ้า ขอนมัสการสถานที่มีรอยพระบาท, อันประเสริฐ ๕ สถานแต่ที่ไกล, คือที่เขาสุวรรณมาลิกหนึ่ง, ที่เขาสุวรรณบรรพตหนึ่ง, ที่ยอดเขาสุมนกูฏหนึ่ง, ที่โยนกบุรีหนึ่ง, ที่แม่น้ำชื่อนัมมะทาหนึ่ง,
อิจเจวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง,	ข้าพเจ้า ขอนมัสการอยู่ซึ่งพระรัตนตรัยใด, อันบุคคลควรไหว้โดยส่วนยิ่ง, อย่างนี้ด้วยประการฉะนี้,
ปุญญาภิสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง ตัสสานุภาเวนะ หะตันตะราโย,	ได้แล้วซึ่งกองบุญอันไพบูลย์, ขออานุภาพพระรัตนตรัยทั้งหลาย, จงขจัดอันตรายเสียเถิด,
อามันตะยามิ โว ภิกขะเว	ดูก่อนท่านทั้งหลาย, เราขอเตือนท่านทั้งหลาย,
ปะฏิเวทะยามิ โว ภิกขะเว	ดูก่อนท่านทั้งหลาย,ขอให้ท่านทั้งหลายทราบไว้ว่า,
ขะยะวะยะธัมมา สังขารา,	สังขารทั้งหลาย มีอันเสื่อมสิ้นไปเป็นธรรมดา,

อัปปะมาเทนะ สัมปาเทถะ,	ขอให้ท่านทั้งหลาย จงทำประโยชน์ตนและประโยชน์ท่านผู้อื่น, ให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทเถิด.
อิติ.	ด้วยประการฉะนี้ แล.

อะภิณหะปัจจะเวกขะณะปาฐะ

(นำ) **หันทะ มะยัง อะภิณหะปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส ฯ**

ชะราธัมโมมหิ ชะรัง อะนะตีโต,	เรามีความแก่เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความแก่ไปไม่ได้
พยาธิธัมโมมหิ พยาธิง อะนะตีโต,	เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความเจ็บไข้ไปไม่ได้
มะระณะธัมโมมหิ มะระณัง อะนะตีโต,	เรามีความตายเป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความตายไปไม่ได้
สัพเพหิ เม ปิ เยหิ มะนาเปหิ นานาภาโว วินาภาโว,	เราจะละเว้นเป็นต่าง ๆ , คือว่าจักต้องพลัดพรากจากของรักของเจริญใจทั้งสิ้นไป,
กัมมัสสะโกมหิ กัมมะทายาโท กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ กัมมะปฏิสสะระโณ,	เรามีกรรมเป็นของ ๆ ตน, มีกรรมเป็นผู้ให้ผล, มีกรรมเป็นแดนเกิด, มีกรรมเป็นผู้ติดตาม, มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย,

ยัง กัมมัง กะริสสามิ กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาโท ภะวิสสามิ,	เราจักทำกรรมอันใดไว้, เป็นบุญหรือเป็นบาป, เราจักเป็นทายาท, คือว่าจักต้องได้รับผลของกรรมนั้นสืบไป,
เอวัง อัมเหหิ อะภิณหัง ปัจจะเวกขิตัพพัง.	เราทั้งหลายควรพิจารณาอย่างนี้ทุกวัน ๆ เถิด.

ปัตติทานะคาถา

(นำ) **หันทะ มะยัง เทวะตาทีนัง ปัตติทานัง กะโรมะ เส ฯ**

ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสินี, ถูเป ฆะเร โพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง,	เทพดาทั้งหลายเหล่าใด มีปกติอยู่ในวิหาร, สิงสถิตที่เรือนสถูป ที่เรือนโพธิ ในที่นั้น ๆ ,
ตา ธัมมะทาเนนะ ภะวันตุ ปูชิตา, โสตถิง กะโรนเตธะ วิหาระมัณฑะเล,	เทพดาทั้งหลายเหล่านั้น, เป็นผู้อันเราทั้งหลาย บูชาแล้วด้วยธรรมทาน, ขอจงทำซึ่งความสวัสดีความเจริญ ในมณฑลวิหารนี้,
เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกขะโว, สารามิกา ทานะปะตี อุปาสะกา,	พระภิกษุทั้งหลายที่เป็นเถระก็ดี, ที่เป็นปานกลางก็ดี, ที่เป็นผู้บวชใหม่ก็ดี, อุบาสกอุบาสิกาทั้งหลาย ที่เป็นทานบดี พร้อมด้วยอารามิกชนก็ดี,
คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อิสสะรา, สัปปาณะภูตา สุขิตา ภะวันตุ เต,	ชนทั้งหลายเหล่าใด ที่เป็นชาวบ้านก็ดี, ที่เป็นชาวประเทศก็ดี, ที่เป็นชาวนิคมก็ดี, ที่เป็นอิสระเป็นใหญ่ก็ดี, ขอชนทั้งหลายเหล่านั้น, จงเป็นผู้มีความสุขเถิด,
ชะลาพุชา เยปิ จะ อันฑะ-	สัตว์ทั้งหลายที่เป็นชลาพุชะ

สัมภะวา, สังเสทะชาตา อะถะโวปะปาติกา,	กำเนิดก็ดี, ที่เป็นอัณฑชะกำเนิดก็ดี, ที่เป็นสังเสทชะกำเนิดก็ดี, ที่เป็นอุปปาติกะกำเนิดก็ดี,
นิยยานิกัง ธัมมะวะรัง ปะฏิจจะ เต, สัพเพปิ ทุกขัสสะกะโรนตุ สังขะยัง,	สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านั้น, ได้อาศัยซึ่งธรรมอันประเสริฐ, เป็นนิยยานิกธรรม ประกอบในอันนำผู้ปฏิบัติ ให้ออกไปจากสังสารทุกข์, จงกระทำซึ่งความสิ้นไปพร้อมแห่งทุกข์เถิด,
ฐาตุ จิรัง สะตัง ธัมโม ธัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา,	ขอธรรมของสัตบุรุษทั้งหลายจงตั้งอยู่นาน, อนึ่งขอบุคคลทั้งหลายผู้ทรงไว้ซึ่งธรรม จงดำรงอยู่นาน,
สังโฆ โหตุ สะมัคโค วะ อัตถายะ จะ หิตายะ จะ,	ขอพระสงฆ์ จงมีความสามัคคีพร้อมเพรียงกัน, ในอันทำซึ่งประโยชน์ และสิ่งอันเกื้อกูลเถิด,
อัมเห รักขะตุ สัทธัมโม สัพเพปิ ธัมมะจาริโน,	ขอพระสัทธรรม จงรักษาไว้ซึ่งเราทั้งหลาย, ผู้ประพฤติซึ่งธรรม แม้ทั้งปวง,
วุฑฒิง สัมปาปุเณยยามะ	ขอเราทั้งหลาย พึงถึงพร้อมซึ่ง

ธัมเม อะริยัปปะเวทิเต, | ความเจริญ, ในธรรมที่พระ-อริยเจ้าประกาศไว้แล้วเถิด,

อิติ. | ว่ากระนี้ แล.

เมตตาพรหมวิหาระภาวะนาปาฐะ

(นำ) **หันทะ มะยัง พรัหมะวิหาระภาวะนาปาฐัง ภะณามะ เส ฯ**

อะหัง สุขิโต โหมิ, นิททุกโข โหมิ,
อะเวโร โหมิ, อัพยาปัชโฌ โหมิ,
อะนีโฆ โหมิ, สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ.
สัพเพ สัตตา สุขิตาโหนตุ, สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ,
สัพเพ สัตตา อัพยาปัชฌา โหนตุ, สัพเพ สัตตา อะนีฆา โหนตุ,
สัพเพ สัตตา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ,
สัพเพ สัตตา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ,
สัพเพ สัตตา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ,
สัพเพ สัตตา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา
กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสสะระณา,
ยัง กัมมัง กะริสสันติ กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา
ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ.

คำอุทิศส่วนกุศล

สัพเพ สัตตา สะทา โหนตุ อะเวรา สุขะชีวิโน,	ขอให้สัตว์ทั้งหลาย จงอย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย, จงเป็นผู้ดำรงชีพอยู่เป็นสุข ทุกเมื่อเทอญ,
กะตัง ปุญญะผลัง มัยหัง สัพเพ ภาคี ภะวันตุ เต.	ขอให้สัตว์ทั้งหลาย จงได้เสวยผลบุญ, ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญด้วยกาย วาจา ใจ แล้วนั้นเทอญ.

แบบสวดทำวัตรเย็น

บทนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา, พระผู้มีพระภาคซึ่งเป็นที่พึ่งที่นับถือของเราทั้งหลาย, พระองค์เป็นอรหันต์ตรัสรู้ชอบเองแล้ว, ละกิเลสขาดจากสันดานกับทั้งวาสนา, เป็นผู้ไม่หลงมีความไม่หลงเป็นธรรมดา, ตรัสรู้อริยสัจ ๔ แจ้งประจักษ์โดยลำพังพระองค์, ตรัสรู้ชอบไม่วิปริตสอนผู้อื่นให้ตรัสรู้ได้ด้วย, เราทั้งหลาย ขอนมัสการกราบไหว้พระผู้มีพระภาคพุทธเจ้า, อะระหังสัมมาสัมพุทโธ พระองค์นั้น, มีพระสถูปและพระพุทธรูปนี้เป็นพยาน, **พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ**.

(กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, ธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้ากล่าวดีแล้ว, แสดงหนทางอันดับกิเลสและกองทุกข์, ให้ผู้ปฏิบัติตามถึงความสิ้นทุกข์ได้โดยชอบ, เราทั้งหลาย ขอนมัสการธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้ากล่าวดีแล้ว, **ธัมมัง นะมัสสามิ**.

(กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, หมู่สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคปฏิบัติดีแล้ว, ได้ปัญญาตรัสรู้อริยสัจ ๔ ทำกิเลสในสันดานให้สิ้นไป, ตามกำลังอริยมรรคที่ให้เกิดขึ้นแล้วในสันดานตน, ความละกิเลสได้ จึงเป็นการปฏิบัติชอบแท้, เราทั้งหลายขอนอบน้อมหมู่สงฆ์สาวก, ที่พระผู้มีพระภาคสอนให้ปฏิบัติดีแล้ว, **สังฆัง นะมามิ**.

(กราบ)

บทนมัสการพระพุทธเจ้า

(นำ) **หันทะทานิ มะยันตัง ภะคะวันตัง วาจายะ อภิคายิตุง ปุพพะ ภาคะนะมะการัญเจวะ พุทธานุสสะตินะยันจะ กะโรมะ เส ฯ**

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

ความนอบน้อมของข้าพเจ้า, จงมีแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้ไกลกิเลส ผู้ตรัสรู้ชอบเอง พระองค์นั้น ฯ

พุทธานุสสะติ

ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัลยาโณ กิตติสัทโท อัพภุคคะโต,	ก็ กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นแล, ได้ฟุ้งไปแล้ว อย่างนี้ว่า,
อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,	แม้เพราะเหตุนี้ นี้, พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, เป็นผู้ไกลกิเลส เป็นผู้ควรไหว้ควรบูชา, เป็นผู้ตรัสรู้ชอบเอง,
วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู,	เป็นผู้บริบูรณ์แล้วด้วยวิชชาและข้อปฏิบัติเครื่องดำเนินถึงวิชชา, เป็นผู้ไปดีแล้วเป็นผู้รู้แจ้งซึ่งโลก,

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ.	เป็นผู้ฝึกบุรุษที่ควรฝึก ไม่มีผู้อื่นจะยิ่งกว่า, เป็นผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย, เป็นผู้เบิกบานแล้วในคุณธรรมเต็มที่, เป็นผู้จำแนกแจกธรรมสั่งสอนประชุมชน ดังนี้.

พุทธาภิคีติ

(นำ) **หันทะ มะยัง พุทธาภิคีติง กะโรมะ เส ฯ**

พุทธะวาระหันตะวะระตาทิคุณาภิยุตโต,	พระพุทธเจ้าผู้ประกอบแล้วด้วยคุณทั้งหลาย, มีอรหันต์คุณอันประเสริฐ เป็นต้น,
สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต,	เป็นผู้มีตนมาตามพร้อมแล้ว, ด้วยพระญาณและพระกรุณาทั้งหลาย อันบริสุทธิ์,
โพเธสิ โย สุชะนะตัง กะมะลังวะ สูโร,	พระพุทธเจ้าพระองค์ใด, ยังประชุมชนที่ดีให้ตรัสรู้แล้ว ให้เบิกบานแล้ว, ดุจพระอาทิตย์ทำดอกบัวให้บานฉะนั้น,
วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์ผู้เป็นใหญ่, ผู้ไม่มีกิเลสดังข้าศึกพระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า,
พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง	พระพุทธเจ้าพระองค์ใด, เป็น

สะระณัง เขมะมุตตะมัง,	สรณะอันเกษมสุด, ของปาณะสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง,
ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้า, ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งความตามระลึก, เป็นปฐมพระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า,
พุทธัสสาหัสมิ ทาโสวะ (หญิงว่า ทาสีวะ) พุทโธ เม สามิกิสสะโร,	ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธ-เจ้าเทียว, พระพุทธเจ้าเป็นเจ้าเป็นใหญ่ของข้าพเจ้า,
พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิ ตัสสะ เม,	พระพุทธเจ้าเป็นผู้กำจัดเสียซึ่งทุกข์, และทรงไว้ซึ่งสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,
พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,	ข้าพเจ้ามอบกายและถวายชีวิตนี้ แด่พระพุทธเจ้า,
วันทันโตหัง (หญิงว่า วัน-ทันตีหัง) จะริสสามิ พุทธัส-เสวะ สุโพธิ ตัง	ข้าพเจ้าไหว้อยู่ จักประพฤติตาม, ซึ่งความที่แห่งพระพุทธ-เจ้า, เป็นผู้มีปัญญาเป็นเครื่องตรัสรู้ดีนั่นเทียว,
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง,	ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งอันประ-เสริฐของข้าพเจ้า,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,	ด้วยคำสัตย์นี้, ขอข้าพเจ้าพึงเจริญในศาสนา, คำสั่งสอนของพระศาสดา เถิด,

พุทธัง เม วันทะมาเนนะ (หญิงว่า วันทะมานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,	บุญอันใดอันข้าพเจ้าไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า, ได้ประสพแล้ว ณ ที่นี้,
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.	ด้วยเดชแห่งบุญนั้น, ขออันตรายทั้งหลายแม้ทั้งสิ้น, อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าเลย.

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา, พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,	กรรมชั่วอันใดที่ข้าพเจ้าได้ทำแล้วในพระพุทธเจ้า, ด้วยกาย ด้วยวาจา หรือด้วยใจก็ดี,
พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,	ขอพระพุทธเจ้าทรงรับซึ่งโทษอันเป็นไปล่วงแล้วนั้น,
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ.	เพื่อความสำรวมระวังในพระพุทธเจ้าในกาลต่อไปเทอญ.

ธัมมานุสสะติ

(นำ) **หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส ฯ**

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,	ธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสดีแล้ว,
สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก,	เป็นคุณอันบุคคลพึงเห็นได้เอง, เป็นคุณให้ผลไม่มีกาล, เป็นคุณอาจเรียกได้ว่า ท่านจงมาดูเถิด,
โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง	เป็นคุณควรน้อมเข้ามาในตน,

เวทิตัพโพ วิญญูหีติ.	ควรน้อมเข้ามาใส่ใจ, เป็นคุณอันวิญญูชนทั้งหลาย พึงรู้แจ้งเฉพาะตัว ดังนี้.

ธัมมาภิคีติ

(นำ) **หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส ฯ**

สวากขาตะตาทิคุณะโยคะ-วะเสนะ เสยโย,	ธรรมใดประเสริฐด้วยอำนาจ, แห่งความประกอบด้วยคุณ, มีความเป็นธรรมอันพระผู้มีพระภาคตรัสดีแล้ว เป็นต้น,
โย มัคคะปากะปะริยัตติวิ-โมกขะเภโท,	ธรรมใด ต่างโดยมรรค ผล ปริยัติ และวิโมกข์ นิพพาน,
ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี,	ธรรมย่อมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรมนั้น, จากความตกไปจากโลกชั่ว, ไม่ให้ตกไปในโลกชั่วได้,
วันทามะหัง ตะมะหะรัง วะระธัมมะเมตัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐ, ซึ่งกำจัดเสียซึ่งมืด คือโมหะนั้น.
ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,	พระธรรมใด เป็นสรณะอันเกษมสุด, ของปาณะสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง,
ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระธรรม, ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งความตามระลึก, ที่

	สอนนั้น ด้วยเศียรเกล้า,
ธัมมัสาหัสมิ ทาโส วะ (หญิงว่า **ทาสี วะ**) **ธัมโม เม สามิกิสสะโร,**	ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรมเทียว, พระธรรมเป็นเจ้าเป็นใหญ่ของข้าพเจ้า,
ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิ ตัสสะ เม,	พระธรรมกำจัดเสียซึ่งทุกข์, และทรงไว้ซึ่งสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้า,
ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,	ข้าพเจ้า มอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระธรรม,
วันทันโตหัง (หญิงว่า **วันทันตีหัง**) **จะริสสามิ ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง,**	ข้าพเจ้าไหว้อยู่จักประพฤติตาม, ซึ่งความที่แห่งพระธรรม, เป็นธรรมอันดีนั่นเทียว,
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง,	ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้า ไม่มี, พระธรรมเป็นที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพเจ้า,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,	ด้วยคำสัตย์นี้, ขอข้าพเจ้าพึงเจริญในศาสนา, คำสั่งสอนของพระศาสดาเถิด,
ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ (หญิงว่า **วันทะมานายะ**) **ยังปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,**	บุญอันใดที่ข้าพเจ้าไหว้อยู่ซึ่งพระธรรม, ได้ประสพแล้ว ณ ที่นี้,
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.	ด้วยเดชแห่งบุญนั้น, ขออันตรายทั้งหลายแม้ทั้งสิ้น, อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าเลย.

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา, ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,	กรรมชั่วอันใดที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วในพระธรรม, ด้วยกาย ด้วยวาจา หรือด้วยใจก็ดี,
ธัมโม ปะฏิคัณหะตุ อัจจะยันตัง,	ขอพระธรรมจงรับซึ่งโทษอันเป็นไปล่วงแล้วนั้น,
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม.	เพื่อความสำรวมระวังในพระ-ธรรม ในกาลต่อไปเทอญ.

สังฆานุสสะติ

(นำ) **หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส ฯ**

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว,
อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นผู้ปฏิบัติตรงแล้ว,
ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะ-โต สาวะกะสังโฆ,	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นผู้ปฏิบัติเพื่ออริยมรรคญาณ, เป็นเครื่องนำออกจากทุกข์แล้ว,
สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นผู้ปฏิบัติชอบยิ่งแล้ว,

ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะปุริสะปุคคะลา,	คู่แห่งบุรุษทั้งหลาย ๔ บุรุษบุคคลทั้งหลาย ๘ นี้ ใดเล่า,
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,	นั่น เป็นพระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,
อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลิกะระณีโย,	พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นผู้ควรรับเครื่องสักการะที่บุคคลนำมาบูชา, เป็นผู้ควรรับเครื่องต้อนรับแขก, เป็นผู้ควรรับทักขิณาทาน, เป็นผู้ควรแก่ทานเครื่องเจริญสุขสมบัติ, เป็นผู้อันบุคคลควรทำอัญชลี,
อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.	เป็นนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นจะยิ่งกว่านี้ ดังนี้.

สังฆาภิคีติ

(นำ) **หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส ฯ**

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาทิยุตโต,	พระสงฆ์ใดเล่าเป็นผู้ประกอบแล้วด้วยคุณ, มีคุณคือความปฏิบัติดี เป็นต้น, ที่เกิดเพราะพระสัทธรรม,
โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏโฐ,	พระสงฆ์ใดเป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐ ๘ อย่าง ๘ จำพวก,

สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะ-กายะจิตโต,	มีกายและจิตเป็นที่อาศัยอยู่แห่งธรรมอันประเสริฐ มีศีลเป็นต้น,
วันทามะหัง ตะมะริยานะคะณัง สุสุทธัง.	ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริย-สงฆ์ทั้งหลาย, ผู้บริสุทธิ์ดีแล้วเหล่านั้น.
สังโฆ โย สัพพะปาณีนังสะระณัง เขมะมุตตะมัง,	พระสงฆ์ใดเป็นสรณะอันเกษมสุด, ของปาณะสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง,
ตะติยานุสสะติฏฐานังวันทามิ ตัง สิเรนะหัง,	ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์, ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งความตามระลึก, ที่สามนั้น ด้วยเศียรเกล้า,
สังฆัสสาหัสมิ ทาโส วะ (หญิงว่า ทาสี วะ) สังโฆ เมสามิกิสสะโร,	ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์เทียว, พระสงฆ์เป็นเจ้าเป็นใหญ่ของข้าพเจ้า,
สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะวิธาตา จะ หิ ตัสสะ เม,	พระสงฆ์กำจัดเสียซึ่งทุกข์, และทรงไว้ซึ่งสิ่งที่เป็นประ-โยชน์แก่ข้าพเจ้า,
สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิสะรีรัญชีวิตัญจิทัง,	ข้าพเจ้ามอบกายและถวายชีวิตนี้ แด่พระสงฆ์,
วันทันโตหัง (หญิงว่า วัน-ทันตีหัง) จะริสสามิ สังฆัส-โส ปะฏิปันนะ ตัง,	ข้าพเจ้าไหว้อยู่จักประพฤติตาม, ซึ่งความที่แห่งพระสงฆ์, เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว,

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง **สังโฆ เม สะระณัง วะรัง,**	ที่พึ่งอื่นของข้าพเจ้า ไม่มี, พระสงฆ์เป็นที่พึ่งอันประเสริฐของข้าพเจ้า,
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ **วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน,**	ด้วยคำสัตย์นี้, ขอข้าพเจ้าพึงเจริญในศาสนา, คำสั่งสอนของพระศาสดาเถิด,
สังฆัง เม วันทะมาเนนะ (หญิงว่า **วันทะมานายะ)** **ยังปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,**	บุญอันใดที่ข้าพเจ้าไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์, ได้ประสพแล้ว ณ ที่นี้,
สัพเพปิ อันตะรายา เม **มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา.**	ด้วยเดชแห่งบุญนั้น, ขออันตรายทั้งหลาย แม้ทั้งปวง, อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าเลย.

(หมอบกราบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,	กรรมชั่วอันใดที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วในพระสงฆ์,
สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,	ด้วยกาย ด้วยวาจา หรือด้วยใจก็ดี,
สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,	ขอพระสงฆ์จงรับซึ่งโทษอันเป็นไปล่วงแล้วนั้น,
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ.	เพื่อความสำรวมระวัง ในพระสงฆ์ในกาลต่อไปเทอญ.

แบบสวดมนต์ ท้ายทำวัตรเย็น

ปุพพะภาคะนะมะการะ

(นำ) **หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส ฯ**

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

สะระณะคะมะนะปาฐะ

(นำ) **หันทะ มะยัง สะระณะคะมะนะปาฐัง ภะณามะ เส ฯ**

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.

สัจจะกิริยะคาถา

(นำ) **หันทะ มะยัง สัจจะกิริยะคาถาโย ภะณามะ เส ฯ**

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.

มะหาการุณิโกนาโถติอาทิกา คาถา

(นำ) **หันทะ มะยัง มะหาการุณิโกนาโถติอาทิกา คาถาโย ภะณามะ เส ฯ**

มะหาการุณิโก นาโถ อัตถายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ มา โหนตุ สัพพุปัททะวา.
มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ มา โหนตุ สัพพุปัททะวา.
มะหาการุณิโก นาโถ สุขายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ มา โหนตุ สัพพุปัททะวา.

(ต่อจากนี้สวดมนต์ใน ๗ ตำนานหรือ ๑๒ ตำนาน)

อะตีตะปัจจะเวกขะณะปาฐะ

(นำ) **หันทะ มะยัง อะตีตะปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส ฯ**

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิตวา ยัง จีวะรัง ปะริภุตตัง,	จีวรใด อันเราไม่ได้พิจารณาแล้ว บริโภคแล้วในวันนี้,
ตัง ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ, อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ, ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะ สัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ,	จีวรนั้น อันเราบริโภคแล้ว, เพียงเพื่อบำบัดหนาว เพื่อบำบัดร้อน, เพื่อบำบัดสัมผัสเหลือบยุง ลมแดด สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย,
ยาวะเทวะ หิริโกปินะปะฏิจฉาทะนัตถัง.	เพียงเพื่อปกปิดอวัยวะ ป้องกันความละอาย.
อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิตวา โย ปิณฑะปาโต ปะริภุตโต,	บิณฑบาตใด อันเราไม่ได้พิจารณาแล้ว บริโภคแล้ว ในวันนี้
โส เนวะ ทะวายะ น มะทายะ นะ มัณฑะนายะ นะ วิภูสะนายะ, ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ ฐิติยา ยาปะนายะ วิหิงสุปะระติยา พรัหมะจะริยานุคคะหายะ,	บิณฑบาตนั้น อันเราบริโภคแล้ว, ไม่เพื่อเล่น ไม่เพื่อเมา ไม่เพื่อสดใส ไม่เพื่อเปล่งปลั่ง, เพียงเพื่อตั้งอยู่แห่งภายนี้, เพื่อให้ชีวิตเป็นไป, เพื่อระงับความลำบาก, เพื่ออนุเคราะห์พรหมจรรย์,
อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะฏิหังขามิ นะวัญจะ เวทะนัง	ด้วยคิดว่า เราย่อมระงับเวทนาเก่าเสียได้ด้วย, จักไม่ยังเวทนา

นะ อุปปาเทสสามิ, ยาตรา จะ เม ภะวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ผาสุวิหาโร จาติ.

ใหม่ให้เกิดขึ้นได้ด้วย, ความเป็นไป ความหาโทษมิได้, ความอยู่ผาสุกของเรา จักมีด้วยเพราะ อย่างนี้.

อัชชะ มะยา อปัจจะเวกขิตวา ยัง เสนาสะนัง ปะริภุตตัง,

เสนาสนะใด อันเราไม่ได้พิจารณาแล้ว บริโภคแล้วในวันนี้,

ตัง ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ, ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะ สัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ,

เสนาสนะนั้น อันเราบริโภคแล้ว, เพียงเพื่อบำบัดหนาว เพื่อบำบัดร้อน, เพื่อบำบัดสัมผัสเหลือบยุง ลมแดด สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย,

ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง ปะฏิสัลลานารามัตถัง.

เพียงบรรเทาอันตรายแต่ฤดูเสีย, และชอบในอันหลีกเร้น.

อัชชะ มะยา อปัจจะเวกขิตวา โย คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร ปะริภุตโต,

ยาปรุงเป็นปัจจัยสำหรับคนไข้ใด, อันเราไม่ได้พิจารณาแล้วบริโภคแล้วในวันนี้,

โส ยาวะเทวะ อุปปันนานัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนานัง ปะฏิฆาตายะ อัพยาปัชฌะปะระมะตายะ

ยาปรุงเป็นปัจจัยสำหรับคนไข้นั้น, เราบริโภคแล้วเพื่อบำบัดเวทนา, มีอาพาธต่าง ๆ เป็นมูลอันเกิดขึ้นแล้ว, เพื่อความเป็นผู้หาความลำบากมิได้เป็นอย่างยิ่ง

อิติ

ดังนี้แล

กายะคะตาสะติภาวะนาปาฐะ

(นำ) **หันทะ มะยัง กายะคะตาสะติภาวะนาปาฐัง ภะณามะ เส ฯ**

อะยัง โข เม กาโย	กายของเรานี้แล
อุทธัง ปาทะตะลา	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา
อะโธ เกสะมัตถะกา	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป
ตะจะปะริยันโต	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ
ปูโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน	เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่าง ๆ
อัตถิ อิมัสมิง กาเย	มีอยู่ในกายนี้
เกสา	คือผมทั้งหลาย
โลมา	คือขนทั้งหลาย
นะขา	คือเล็บทั้งหลาย
ทันตา	คือฟันทั้งหลาย
ตะโจ	คือหนัง
มังสัง	คือเนื้อ
นะหารู	คือเอ็นทั้งหลาย
อัฏฐิ	คือกระดูกทั้งหลาย
อัฏฐิมิญชัง	เยื่อในกระดูก
วักกัง	ม้าม
หะทะยัง	หัวใจ
ยะกะนัง	ตับ
กิโลมะกัง	พังผืด

ปิหะกัง	ไต
ปัปผาสัง	ปอด
อันตัง	ไส้ใหญ่
อันตะคุณัง	ไส้น้อย
อุทะริยัง	อาหารใหม่
กะรีสัง	อาหารเก่า
มัตถะเก มัตถะลุงคัง	เยื่อในสมองศีรษะ
ปิตตัง	น้ำดี
เสมหัง	น้ำเสลด
ปุพโพ	น้ำเหลือง
โลหิตัง	น้ำเลือด
เสโท	น้ำเหงื่อ
เมโท	น้ำมันข้น
อัสสุ	น้ำตา
วะสา	น้ำมันเหลว
เขโฬ	น้ำลาย
สิงฆาณิกา	น้ำมูก
ละสิกา	น้ำไขข้อ
มุตตัง	น้ำมูตร
เอวะมะยัง เม กาโย	กายของเรานี้ อย่างนี้
อุทธัง ปาทะตะลา	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา
อะโธ เกสะมัตถะกา	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป
ตะจะปะริยันโต	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ

ปูโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน.	เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่าง ๆ อย่างนี้แล.

อะภิณหะปัจจะเวกขะณะปาฐะ

(นำ) **หันทะ มะยัง อะภิณหะปัจจะเวกขะณะปาฐัง ภะณามะ เส ฯ**

ชะราธัมโมมหิ ชะรัง อะนะตีโต,	เรามีความแก่เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความแก่ไปไม่ได้,
พยาธิธัมโมมหิ พยาธิง อะนะตีโต,	เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความเจ็บไข้ไปไม่ได้,
มะระณะธัมโมมหิ มะระณัง อะนะตีโต,	เรามีความตายเป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความตายไปไม่ได้,
สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ นานาภาโว วินาภาโว,	เราจะละเว้นเป็นต่าง ๆ, คือว่าจักต้องพลัดพรากจากของรักของเจริญใจทั้งสิ้นไป,
กัมมัสสะโกมหิ กัมมะทายาโท กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ กัมมะปะฏิสสะระโณ,	เรามีกรรมเป็นของ ๆ ตน, มีกรรมเป็นผู้ให้ผล, มีกรรมเป็นแดนเกิด, มีกรรมเป็นผู้ติดตาม, มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย,
ยัง กัมมัง กะริสสามิ กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา ตัสสะ ทายาโท ภะวิสสามิ,	เราจักทำกรรมอันใดไว้, เป็นบุญ หรือเป็นบาป, เราจักเป็นทายาท, คือว่าจักต้องได้รับผล

	ของกรรมนั้นสืบไป,
เอวัง อัมเหหิ อะภิณหัง ปัจจะเวกขิตัพพัง,	เราทั้งหลายควรพิจารณาอย่างนี้ทุกวัน ๆ เถิด.

ปัตติทานะคาถา

(นำ) **หันทะ มะยัง ปัตติทานะคาถาโย ภะณามะ เส ฯ**

ปุญญัสสิทานิ กะตัสสะ ยานัญญานิ กะตานิ เม, เตสัญจะ ภาคิโน โหนตุ สัตตานันตาปปะมาณะกา,	ขอให้สัตว์ทั้งหลาย ไม่มีที่สุด ไม่มีประมาณ, จงเป็นผู้มีส่วนแห่งบุญที่ข้าพเจ้าได้ทำในบัดนี้, แลแห่งบุญทั้งหลายอื่นที่ข้าพเจ้าได้ทำแล้ว,
เย ปิยา คุณะวันตา จะ,	คือ ชนเหล่าใดเป็นที่รักผู้มีคุณ,
มัยหัง มาตาปิตาทะโย,	มีมารดาและบิดาของข้าพเจ้าเป็นต้น,
ทิฏฐา เมจาปยะทิฏฐา วา,	ที่ข้าพเจ้าได้เห็น หรือแม้ไม่ได้เห็น,
อัญเญ มัชฌัตตะเวริโน สัตตา ติฏฐันติ โลกัสมิง,	แลสัตว์ทั้งหลายอื่นที่เป็นกลางแล มีเวรกันตั้งอยู่ในโลก,
เตภุมมา จะตุโยนิกา,	เกิดในภูมิ ๓ เกิดในกำเนิด ๔,
ปัญเจกะจะตุโวการา,	มีขันธ์ ๕ แลขันธ์ ๑ แลขันธ์ ๔,
สังสะรันตา ภะวาภะเว,	ท่องเที่ยวอยู่ในภพน้อยแลภพใหญ่,
ญาตัง เย ปัตติทานัมเม,	สัตว์เหล่าใดทราบการให้ส่วนบุญของข้าพเจ้าแล้ว,

อะนุโมทันตุ เต สะยัง,	ขอให้สัตว์เหล่านั้น อนุโมทนาเองเถิด,
เย จิมัง นัปปะชานันติ,	ก็สัตว์เหล่าใด ย่อมไม่ทราบการให้ส่วนบุญของข้าพเจ้านี้,
เทวา เตสัง นิเวทะยุง,	ขอให้เทพทั้งหลายพึงแจ้งแก่สัตว์เหล่านั้น,
มะยา ทินนานะ ปุญญานัง อะนุโมทะนะเหตุนา,	เพราะเหตุ คืออนุโมทนาบุญทั้งหลายที่ข้าพเจ้าให้แล้ว,
สัพเพ สัตตา สะทา โหนตุ อะเวรา สุขะชีวิโน,	ขอให้สัตว์ทั้งปวง จงอย่ามีเวรอยู่เป็นสุขเสมอเถิด,

เมตตาพรหมวิหาระภาวะนาปาฐะ

(นำ) **หันทะ มะยัง เมตตาพรัหมะวิหาระภาวะนาปาฐัง ภะณามะ เส ฯ**

อะหัง สุขิโต โหมิ, นิททุกโข โหมิ,
อะเวโร โหมิ, อัพยาปัชโฌ โหมิ,
อะนีโฆ โหมิ, สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ.
สัพเพ สัตตา สุขิตา โหนตุ,
สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ,
สัพเพ สัตตา อัพยาปัชฌา โหนตุ,
สัพเพ สัตตา อะนีฆา โหนตุ,
สัพเพ สัตตา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ,

สัพเพ สัตตา สัพพะทุกขา ปะมุญจันตุ,
สัพเพ สัตตา ลัทธะสัมปัตติโต มา วิคัจฉันตุ,
สัพเพ สัตตา กัมมัสสะกา กัมมะทายาทา
กัมมะโยนี กัมมะพันธู กัมมะปะฏิสสะระณา,
ยัง กัมมัง กริสสันติ กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา
ตัสสะ ทายาทา ภะวิสสันติ.

คำอุทิศส่วนกุศล

สัพเพ สัตตา สะทา โหนตุ อะเวรา สุขะชีวิโน,	ขอให้สัตว์ทั้งหลาย จงอย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย, จงดำรงชีพอยู่เป็นสุขทุกเมื่อเทอญ.
กะตัง ปุญญะผะลัง มัยหัง สัพเพ ภาคี ภะวันตุ เต,	ขอให้สัตว์ทั้งหลาย จงได้เสวยผลบุญ, ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญด้วยกาย วาจา ใจ แล้วนั้นเทอญ.

คำอาราธนากัมมัฏฐาน

ข้าพเจ้าจักเจริญกัมมัฏฐานภาวนา บูชาพระรัตนตรัยอุดม
สั่งสมทสบารมีธรรม บำเพ็ญอิทธิบาททั้งสี่
บ่มอินทรีย์ให้แก่โดยกาล สังหารนิวรณ์ห้าให้หาย
สืบสายวิตกวิจารณ์ปีติ ศิริร่วมสุข เอกัคคตา

ต่อมาให้ถึงฌานสี่ พร้อมด้วยวสีทั้งห้า
เดินมรรคาพระอริยสมังคี ล้างธุลีกิเลสให้สูญ
ตัดมูลอาสวะอนุสัย ห่างไกลสังโยชน์ทั้งปวง
ล่วงถึงประโยชน์ยิ่งใหญ่ ขอคุณพระรัตนตรัย
คุณไท้อธิราชเทวา คุณบิดามารดาครูอาจารย์
คุณความดีทุกประการ จงมาเป็นที่พึ่งแก่ข้าพเจ้า
บรรเทาทุกข์ร้อนให้เหือดหาย ทำลายมารห้าให้พินาศ
ปราศจากภยันตรายนิรันดร์ เกษมสันต์ประสพสิ่งเสมอใจ
สมดังความมุ่งหมาย ณ กาลบัดนี้ เทอญ.

(ต่อจากนี้ นั่งสมาธิตามสมควรแก่เวลา)

แบบปฏิญาณตน เนกขัมมธัมมจารี

เอสาหัง ภันเต, สุจิระปะริ-นิพพุตัมปิ, ตัง ภะคะวันตัง, สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, พุทธะมามะ-กาติ, มัง สังโฆ ธาเรตุ, อัชชะ-ตัคเค ปาณุเปตัง, สะระณัง คะตัง.

ข้าพเจ้าขอถึงพระผู้มีพระภาคเจ้า, แม้ปรินิพพานนานแล้ว, พร้อมทั้งพระธรรม, และพระภิกษุสงฆ์, ว่าเป็นที่พึ่งที่ระลึกที่นับถือ, ขอพระสงฆ์จงทรงจำข้าพเจ้า ว่าเป็นพุทธมามกะ, ผู้ถึงพระรัตนตรัย ว่าเป็นที่พึ่ง, จำเดิมแต่วันนี้, เป็นต้นไป.

อาราธนาศีล ๘ (บวชชีพราหมณ์)

มะยัง ภันเต, ติสะระเณนะ สะหะ, อัฏฐะสีลานิ ยาจามะ,
ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต, ติสะระเณนะ สะหะ, อัฏฐะสีลานิ ยาจามะ,
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต, ติสะระเณนะ สะหะ, อัฏฐะสีลานิ ยาจามะ.

บทสมาทานศีล ๘

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.
พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ.
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ.

(เมื่อพระสงฆ์กล่าวว่า ติสะระณะคะมะนัง นิฏฐิตัง *ให้รับว่า* "อามะ ภันเต"*)*

๑. ปาณาติปาตา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

๓. อะพรัหมะจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานะ เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๗. นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะ วิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
๘. อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

อิมานิ อัฏฐะสิกขาปะทานิ สะมาทิยามิ.
อิมานิ อัฏฐะสิกขาปะทานิ สะมาทิยามิ.
อิมานิ อัฏฐะสิกขาปะทานิ สะมาทิยามิ.

บทสวดทบทวนศีล ๘

อะนุญญาสิ โข ภะคะวา,	พระผู้มีพระภาค พระองค์ทรงอนุญาตไว้ว่า,
อุปาสะกะอุปาสะกา อัฏฐะ สิกขาปะทานิ,	ผู้เป็นอุบาสกอุบาสิกา ในพระพุทธศาสนา, พึงรักษาไว้ซึ่งสิกขาบท ๘ ประการ,
ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ,	ตามสติกำลังที่ตนได้สมาทานนั้น, จักรักษาสิกขาบทดังนี้คือ,

ปาณาติปาตา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ,	ข้าพเจ้าจักรักษาสิกขาบท, คือ เว้นจากการฆ่าสัตว์ตัวน้อยตัวใหญ่ตัวเป็นให้ตาย, และไม่บังคับใช้ผู้อื่นให้ฆ่า,
อะทินนาทานา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ,	ข้าพเจ้าจักรักษาสิกขาบท, คือ เว้นจากลักฉ้อโกงเอาสิ่งของของท่านผู้อื่นมาเป็นของเรา, และไม่บังคับใช้ผู้อื่นลักฉ้อ,
อะพรัหมะจะริยา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ,	ข้าพเจ้าจักรักษาสิกขาบท, คือ เว้นจากเมถุนธรรมอันเป็นอกุ-ศล, อันเป็นมารเป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์,
มุสาวาทา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ,	ข้าพเจ้าจักรักษาสิกขาบท, คือ เว้นจากการกล่าวคำเท็จไม่จริง, อันเป็นสิ่งล่อลวงท่านผู้อื่นให้ลุ่มหลง,
สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏ-ฐานา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ,	ข้าพเจ้าจักรักษาสิกขาบท, คือ เว้นจากการดื่มกิน ซึ่งสุราและเมรัย, อันเป็นเครื่องดองของเมา, ซึ่งเป็นเหตุเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท.
วิกาละโภชะนา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ,	ข้าพเจ้าจักรักษาสิกขาบท, คือ เว้นจากการบริโภคอาหารใน

เวลาวิกาล, คือตั้งแต่เที่ยงแล้วไปจนถึงอรุณขึ้นมาวันใหม่.

นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัส-สะนะมาลาคันธะ วิเลปะนะ-ธาระณะมัณฑะนะวิภูสนัฏ-ฐานา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ,

ข้าพเจ้าจักรักษาสิกขาบท, คือเว้นจากการดีด สี ตี เป่า, คะนอง ฟ้อนรำ ขับร้องด้วยประการต่าง ๆ, และทัดทรงประดับร่างกาย ด้วยระเบียบดอกไม้และของหอม, อันเป็นเครื่องทาเครื่องย้อมผัดผิวต่าง ๆ,

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะ-นา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ,

ข้าพเจ้าจักรักษาสิกขาบท, คือเว้นจากการนั่งนอนเหนือที่นั่งที่นอนอันสูงใหญ่, อันภายในมีนุ่นและสำลี,

อิมานิ อัฏฐะ สิกขาปะทานิ,

สิกขาบททั้ง ๘ ประการนี้, เมื่อใครตั้งใจรักษาสมาทานตั้งมั่น

สีเลนะ สุคะติง ยันติ สีเลนะ โภคะสัมปะทา,

จักเป็นผู้ถึงซึ่งความสุข และโภคะอันสมบูรณ์, ทั้งในภพนี้และภพหน้า,

สีเลนะ นิพพุติง ยันติ ตัสมา สีลัง วิโสธะเย.

จักเป็นเหตุแห่งมรรคและผลธรรม, และจักนำสู่พระนิพพานอันเกษม, เหตุดังนั้น เราทั้งหลาย, จงตั้งใจรักษาศีลของตน

ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์โดยทั่วกัน
เทอญ ฯ

บทพิจารณาอาหาร

ข้าพเจ้าพิจารณาโดยแยบคายแล้ว ซึ่งอาหารนี้ โดยความเป็นของยังอัตภาพร่างกายให้เป็นไป จักไม่บริโภคด้วยความมัวเมาในรสอาหาร ด้วยความอร่อยแห่งลิ้น เพื่อความสดสวยงดงามแห่งร่างกาย, แต่จักบริโภคเพียงเพื่อบรรเทาเวทนาเก่าที่เกิดขึ้นแล้ว เพื่อระงับเวทนาใหม่ที่ยังไม่เกิดขึ้น เพื่อจักมีเรี่ยวแรงกำลัง ในการปฏิบัติธรรม

ขออาหารนี้ จงเป็นปัจจัยแห่งการบำเพ็ญธรรม แก่ข้าพเจ้าตามสมควร เทอญ ฯ

การลาสิกขาบท

นำดอกไม้ ธูป เทียน เครื่องสักการะมาแล้ว กราบพระรัตนตรัย ๓ ครั้ง เปล่งวาจาว่า “**สิกขัง ปัจจักขามิ**, ข้าพเจ้าขอลาสิกขา, **คิหีติ มัง ธาเรถะ**, ขอท่านทั้งหลาย จงจำข้าพเจ้าไว้ว่า เป็นคฤหัสถ์” (กล่าว ๓ ครั้ง)

คำปฏิญาณตน เป็นอุบาสก - อุบาสิกา

เอสาหัง ภันเต, สุจิระปะรินิพพุตัมปิ,
ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ,

ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ,
อุปาสะกัตตัง สังโฆ ธาเรตุ,
อัชชะตัคเค ปาณุเปตัง สะระณัง คะตัง.

(ต่อแต่นั้นประธานสงฆ์ พึงให้รับเบญจศีล โดยไม่ต้องให้รับไตร-สรณคมน์ซ้ำอีก เป็นเสร็จพิธี)

คำอาราธนาต่าง ๆ

คำอาราธนาพระสงฆ์แสดงธรรม

พรัหมา จะ โลกาธิปะตี สะหัมปะติ
กัตอัญชะลี อันธิวะรัง อะยาจะถะ
สันตีธะ สัตตาปปะระชักขะชาติกา
เทเสตุ ธัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง ฯ

(คำอาราธนาพระสงฆ์แสดงธรรม (พิเศษ)

จาตุททะสี ปัณณะระสี
ยา จะ ปักขัสสะ อัฏฐะมี
กาลา พุทเธนะ ปัญญัตตา
สัทธัมมัสสะวะนัสสิเม
จาตุททะสี อะยันทานิ
สัมปัตตา อะภิลักขิตา
เตนายัง ปะริสา ธัมมัง
โสตุง อิธะ สะมาคะตา
สาธุ อัยโย ภิกขุสังโฆ
กะโรตุ ธัมมะเทสะนัง
อะยันจะ ปะริสา สัพพา
อัฏฐิกัตวา สุณาตุ ตัง ฯ

(วัน ๘ ค่ำ เปลี่ยนเป็น *อัฏฐะมี โข*, วัน ๑๕ ค่ำ เปลี่ยนเป็น *ปัณณะระสี* , ถ้าวัน ๑ ค่ำ เปลี่ยนเป็น *อะมาวะสี* หรือ *ปา-ฏิปะโท*)

คำอาราธนาพระปริตร

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะทุกขะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง.
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะภะยะวินาสายะ ปริตตัง พรูถะ มังคะลัง.
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะโรคะวินาสายะ ปริตตัง พรูถะ มังคะลัง.

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะปัญจะ สีลานิ ยาจามะ.
ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ.
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ.

คำอาราธนาศีล ๘
(อุโบสถศีล)

มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนา คะตัง อุโปสะถัง ยาจามะ.
ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนา-คะตัง อุโปสะถัง ยาจามะ.
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนา-

คะตัง อุโปสะถัง ยาจามะ.

คำอาราธนาเหล่านี้ ถ้าอาราธนาคนเดียวให้เปลี่ยน **มะยัง** เป็น **อะหัง**, เปลี่ยน **ยาจามะ** เป็น **ยาจามิ**,ถ้าอาราธนา ศีล ๘ ที่มิใช่อุโบสถศีลให้เปลี่ยน **ปัญจะ สีลานิ** เป็น **อัฏฐ สีลานิ**. อนึ่ง บางครั้งจะตัดคำว่า **วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ** ออกเสียก็ได้

คำถวายสังฆทานสามัญ

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวาย, ซึ่งภัตตา-หาร, กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้, แก่พระภิกษุสงฆ์, ขอพระ-ภิกษุสงฆ์จงรับ, ซึ่งภัตตาหาร, กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้, เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายสลากภัตต์

เอตานิ มะยัง ภันเต, สะลากภัตตานิ, สะปะริวารานิ, อะสุกัฏฐาเน ฐะปิตานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, เอตานิ สะลากะภัตตานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, สลากภัตตาหาร, กับทั้งบริวารทั้งหลาย, ซึ่งตั้งไว้แล้ว ณ ที่นั้น, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวายแก่พระพระภิกษุสงฆ์, ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ, ซึ่งสลากภัตตาหาร, กับทั้งบริวารเหล่านั้น, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย, เพื่อประโยชน์, และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายข้าวสาร

อิมานิ มะยัง ภันเต, ตัณฑุลานิ สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ ตัณฑุลานิ สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวายข้าวสาร, กับทั้งบริวารเหล่านี้, แก่พระภิกษุสงฆ์, ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ, ข้าวสาร กับทั้งบริวารเหล่านี้, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย, เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายมตกภัตต์

อิมานิ มะยัง ภันเต, มะตะกะภัตตานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, มะตะกะภัตตานิ สะปะริวารานิ, ปฏิคคัณหาตุ, อัมหากัญเจวะ, มาตาปิตุอาทีนัญจะ, ญาตะกานัง, กาละกะตานัง หิตายะ, สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวาย, ซึ่งมตก-ภัตต์, กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย, เพื่อประโยชน์, และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย, แก่ญาติทั้งหลาย, มีบิดามารดาเป็นต้น, ผู้ล่วงลับไปแล้วด้วย, สิ้นกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายผ้าป่า

อิมานิ มะยัง ภันเต, ปังสุกูละจีวะรานิ, สะปะริสารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ,โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, ปังสุกูละจีวะรานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวาย, ผ้าบังสุ-กุลจีวร, กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย, แก่พระภิกษุสงฆ์, ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ, ผ้าบังสุกุลจีวร, กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย, เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายผ้าอาบน้ำฝน

อิมานิ มะยัง ภันเต, วัสสิกะสาฏิกานิ, สะปะริวารานิ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, วัสสิกะสาฏิ-

กานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวาย, ผ้าอาบน้ำฝน, กับทั้งบริวารเหล่านี้, แก่พระสงฆ์, ขอพระสงฆ์จงรับ, ผ้าอาบน้ำฝน, กับทั้งบริวารเหล่านี้, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย, เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายผ้าไตรอุทิศแก่ผู้ตาย

อิมานิ มะยัง ภันเต ติจีวะรานิ, อัยยัสสะ เทมะ, สาธุ โน ภันเต, อะยัง ติจีวะระปูชาวิปาโก, อัมหากัง ญาตกานัง, กาละกะตานัง, สังวัตตะตุ, อัมหากัง, ญาตะกา, ทานะปัตติง ละภันตุ, อัมหากัง, เจตะสา ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าผู้เจริญ, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอถวายไตรจีวรนี้, แก่พระผู้เป็นเจ้า, ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าผู้เจริญ, ผลของการบูชาด้วยไตรจีวรนี้, จงเป็นไป, เพื่อญาติของข้าพเจ้าทั้งหลาย, จงได้รับส่วนบุญแห่งทานนี้, ตามความประสงค์, ของพวกข้าพเจ้าทั้งหลาย เทอญ ฯ

คำถวายพระพุทธรูป

อิมัง ภันเต พุทธะรูปัง, สังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, อายะติง สาสะนัสสะ, อะติโรจะนายะ จะ, ถาวะรายะ จะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมัง พุทธะรูปัง, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระคุณเจ้าผู้เจริญ, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวาย, ซึ่งพระพุทธรูปนี้, แก่พระสงฆ์, เพื่อความเจริญรุ่งเรือง, และเพื่อความถาวร, แห่งพระศาสนาต่อไป, ข้าแต่พระคุณเจ้าผู้เจริญ, ขอพระสงฆ์จงรับ, ซึ่งพระพุทธรูปนี้, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย, เพื่อประโยชน์, เพื่อความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายเสนาสนะ กุฏี วิหาร

อิมานิ มะยัง ภันเต, เสนาสะนานิ, อาคะตานาคะตัสสะ, จาตุททิสัสสะ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมานิ, เสนาสะนานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวาย, เสนาสนะเหล่านี้, แก่พระภิกษุสงฆ์, ผู้มีในทิศทั้ง ๔, ที่มาแล้วก็ดี ยังไม่มาก็ดี, ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ, เสนาสนะเหล่านี้, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย, เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายคัมภีร์พระธรรม

มะยัง ภันเต, อิมัง สะปะริวารัง, โปฏฐะกะคันถัง, พะหุชะนะหิตายะ, พะหุชะนะสุขายะ, มะหาเถเรหิ, ยุตตัปปะยุตตัง, ธัมมิกัง ธัมมะลัทธัง, จาตุททิสัสสะ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมัง สะปะริวารัง, โปฏฐะกะคันถัง. พะหุชะนะหิตายะ, พะหุชะนะสุขายะ, มะหาเถเรหิ, ยุตตัปปะยุตตัง, ธัมมิกัง ธัมมะลัทธัง, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวาย, ซึ่งคัมภีร์พระธรรม,อันพระมหาเถระทั้งหลาย, ชำระสอบทานแล้ว, อันเกิดขึ้นโดยชอบธรรม, อันได้มาโดยชอบธรรม, กับทั้งบริวารนี้, แก่พระภิกษุสงฆ์, ผู้มีในทิศทั้ง ๔, ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ, ซึ่งคัมภีร์พระธรรม, อันพระมหาเถระทั้งหลาย, ชำระสอบทานแล้ว, อันเกิดขึ้นแล้วโดยชอบธรรม, อันได้มาโดยธรรม, กับทั้งบริวารนี้, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย, เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายยาบำบัดความป่วยไข้

อิมานิ มะยัง ภันเต, คิลานะเภสัชชานิ, สะปะริวารานิ, สังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, สังโฆ, อิมานิ, คิลานะเภสัชชานิ, สะปะริวารานิ, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัญเจวะ ญาตกานัญจะ, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวาย, ยาบำบัดความป่วยไข้, กับทั้งบริวารนี้, แก่พระสงฆ์, ขอพระสงฆ์จงรับ, ยาบำบัดความป่วยไข้, กับทั้งบริวารนี้, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย, เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย, แก่ญาติทั้งหลายด้วย. สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

คำถวายเวจกุฎี

มะยัง ภันเต, อิมัง วัจจะกุฏิง, อาคะตานาคะตัสสะ, จาตุททิสัสสะ, ภิกขุสังฆัสสะ, โอโณชะยามะ, สาธุ โน ภันเต, ภิกขุสังโฆ, อิมัง วัจจะกุฏิง, ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทีฆะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ, ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอน้อมถวาย, เวจกุฎีหลังนี้, แก่พระภิกษุสงฆ์, ผู้มีในทิศทั้ง ๔, ที่มาแล้วก็ดี ยังไม่มาก็ดี, ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ, เวจกุฎีหลังนี้, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย, เพื่อประโยชน์และความสุข, แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

บทสวดมนต์ท้ายทำวัตรเย็น
สวดมนต์ ๑๒ ตำนาน

ปัพพะโตปะมะคาถา

ยะถาปิ เสลา วิปุลา นะภัง อาหัจจะ ปัพพะตา
สะมันตา อะนุปะริเยยยุง นิปโปเถนตา จะตุททิสา.
เอวัง ชะรา จะ มัจจุ จะ อะธิวัตตันติ ปาณิโน
ขัตติเย พราหมะเณ เวสเส สุทเท จัณฑาละปุกกุเส.
น กิญจิ ปะริวัชเชติ สัพพะเมวาภิมัททะติ
นะ ตัตถะ หัตถีนัง ภูมิ นะ ระถานัง นะ ปัตติยา.
นะ จาปิ มันตะยุทเธนะ สักกา เชตุง ธะเนนะ วา
ตัสมา หิ ปัณฑิโต โปโส สัมปัสสัง อัตถะมัตตะโน.
พุทเธ ธัมเม จะ สังเฆ จะ ธีโร สัทธัง นิเวสะเย
โย ธัมมะจารี กาเยนะ วาจายะ อุทะ เจตะสา
อิเธวะ นัง ปะสังสันติ เปจจะ สัคเค ปะโมทะติ.

อะริยะธะนะคาถา

ยัสสะ สัทธา ตะถาคะเต อะจะลา สุปะติฏฐิตา
สีลัญจ ยัสสะ กัลยาณัง อะริยะกันตัง ปะสังสิตัง.
สังเฆปะสาโท ยัสสัตถิ อุชุภูตัญจะ ทัสสะนัง
อะทะลิทโทติ ตัง อาหุ อะโมฆันตัสสะ ชีวิตัง.
ตัสมา สัทธัญจะ สีลัญจะ ปะสาทัง ธัมมะทัสสะนัง
อะนุยุญเชถะ เมธาวี สะรัง พุทธานะสาสะนันติ.

นะมะการะสิทธิคาถา

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัฏโฐ
สามัง วะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต.
มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต
ปาเปสิ เขมัง ชะนะตัง วิเนยยัง.
พุทธัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ
โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัญจะ
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.
ธัมโม ธะโช โย วิยะ ตัสสะ สัตถุ
ทัสเสสิ โลกัสสะ วิสุทธิมัคคัง.
นิยยานิโก ธัมมะธรัสสะ ธารี
สาตาวะโห สันติกะโร สุจิณโณ.
ธัมมัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ
โมหัปปะทาลัง อุปะสันตะฑาหัง.
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.
สัทธัมมะเสนา สุคะตานุโค โย
โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะเชตา.
สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ
สวากขาตะธัมมัง วิทิตัง กะโรติ.
สังฆัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ

พุทธานุพุทธัง สะมะสีลทิฏฐิง.
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ.

สัมพุทเธ อัฏฐะวีสัญจะ ทวาทะสัญจะ สะหัสสะเก
ปัญจะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต.

สัมพุทเธ ปัญจะปัญญาสัญจะ จะตุวีสะติสะหัสสะเก
ทะสะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต.

สัมพุทเธ นุวุตตะระสะเต อัฏฐะจัตตาฬีสะสะหัสสะเก
วีสะติสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิริสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต.

นะโมการะอัฏฐะกัง

นะโม อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ มะเหสิโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ สวากขาตัสเสวะ เตนิธะ.
นะโม มะหาสังฆัสสาปิ วิสุทธะสีลทิฏฐิโน
นะโม โอมาตยารัทธัสสะ ระตะนัตตะยัสสะ สาธุกัง.
นะโม โอมะกาตีตัสสะ ตัสสะ วัตถุตตะยัสสะปิ
นะโมการัปปะภาเวนะ วิคัจฉันตุ อุปัททะวา.
นะโมการานุภาเวนะ สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
นะโมการัสสะ เตเชนะ วิธิมหิ โหมิ เตชะวา.

มังคะละสุตตัง

เอวัมเม สุตัง. เอกัง สะมะยัง ภะคะวา, สาวัตถิยัง วิหะระติ, เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ, อาราเม, อะถะโข อัญญะตะรา เทวะตา, อภิกกันตายะ รัตติยา อภิกกันตะวัณณา เกวะละกัปปัง เชตะวะนัง โอภาเสตวา, เยน ภะคะวา เตนุปะสังกะมิ, อุปะสัง-กมิตวา ภะคะวันตัง อะภิวาเทตวา เอกะมันตัง อัฏฐาสิ. เอกะมันตัง ฐิตา โข สา เทวะตา ภะคะวันตัง คาถายะ อัชฌะภาสิ

พะหู เทวา มะนุสสา จะ มังคะลานิ อะจินตะยุง
อากังขะมานา โสตถานัง พรูหิ มังคะละมุตตะมัง.
อะเสวะนา จะ พาลานัง ปัณฑิตานัญจะ เสวะนา
ปูชา จะ ปูชะนียานัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
ปะฏิรูปะเทสะวาโส จะ ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ วินะโย จะ สุลิกขิโต

สุภาสิตา จะ ยา วาจา เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
มาตาปิตุอุปัฏฐานัง ปุตตะทารัสสะ สังคะโห
อะนากุลา จะ กัมมันตา เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
ทานัญจะ ธัมมะจะริยา จะ ญาตะกานัญจะ สังคะโห
อะนะวัชชานิ กัมมานิ เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
อาระตี วิระตี ปาปา มัชชะปานา จะ สัญญะโม
อัปปะมาโท จะ ธัมเมสุ เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
คาระโว จะ นิวาโต จะ สันตุฏฐี จะ กะตัญญุตา
กาเลนะ ธัมมัสสะวะนัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
ขันตี จะ โสวะจัสสะตา สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
กาเลนะ ธัมมะสากัจฉา เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
ตะโป จะ พรัหมะจะริยัญจะ อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
ผุฏฐัสสะ โลกะธัมเมหิ จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
อะโสกัง วิระชัง เขมัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง.
เอตาทิสานิ กัตวานะ สัพพัตถะมะปะราชิตา
สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ.

ระตะนะสุตตัง

ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข.
สัพเพ วะ ภูตา สุมะนา ภะวันตุ
อะโถปิ สักกัจจะ สุณันตุ ภาสิตัง.

ตัสมา หิ ภูตา นิสาเมถะ สัพเพ
เมตตัง กะโรถะ มานุสิยา ปะชายะ.
ทิวา จะ รัตโต จะ หะรันติ เย พะลิง
ตัสมา หิ เน รักขะถะ อัปปะมัตตา.
ยังกิญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง.
นะ โน สะมัง อัตถิ ตะถาคะเตนะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
ยะทัชฌะคา สักยะมุนี สะมาหิโต.
นะ เตนะ ธัมเมนะ สะมัตถิ กิญจิ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ
ยัมพุทธะเสฏโฐ ปะริวัณณะยี สุจิง
สะมาธิมานันตะริกัญญะมาหุ
สะมาธินา เตนะ สะโม น วิชชะติ
อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
เย ปุคคะลา อัฏฐะ สะตัง ปะสัตถา
จัตตาริ เอตานิ ยุคานิ โหนติ.
เต ทักขิเณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา
เอเตสุ ทินนานิ มหัปผะลานิ.

อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
เย สุปปะยุตตา มะนะสา ทัฬเหนะ
นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ.
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ
ลัทธา มุธา นิพพุติง ภุญชะมานา.
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
ยะถินทะขีโล ปะฐะวิง สิโต สิยา
จะตุพภิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปิโย.
ตะถูปะมัง สัปปุริสัง วะทามิ
โย อะริยะสัจจานิ อะเวจจะ ปัสสะติ.
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
เย อะริยะสัจจานิ วิภาวะยันติ
คัมภีระปัญเญนะ สุเทสิตานิ.
กิญจาปิ เต โหนติ ภุสัปปะมัตตา
นะ เต ภะวัง อัฏฐะมะมาทิยันติ.
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
สะหาวัสสะ ทัสสะนะสัมปะทายะ
ตะยัสสุ ธัมมา ชะหิตา ภะวันติ.
สักกายะทิฏฐิ วิจิกิจฉิตัญจะ

สีลัพพตัง วาปิ ยะทัตถิ กิญจิ.
จะตูหะปาเยหิ จะ วิปปะมุตโต
ฉะ จาภิฐานานิ อะภัพโพ กาตุง.
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
กิญจาปิ โส กัมมัง กะโรติ ปาปะกัง
กาเยนะ วาจายุทะ เจตะสา วา.
อะภัพโพ โส ตัสสะ ปะฏิจฉะทายะ
อะภัพพะตา ทิฏฐะปทัสสะ วุตตา.
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
วนัปปะคุมเพ ยะถา ผุสสิตัคเค
คิมหานะมาเส ปะฐะมัสมิง คิมเห.
ตะถูปะมัง ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ
นิพพานะคามิง ปะระมัง หิตายะ.
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
วะโร วะรัญญู วะระโท วะราหะโร
อะนุตตะโร ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ.
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
ขีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
วิรัตตะจิตตายะติเก ภะวัสมิง.

เต ขีณพีชา อะวิรุฬหิฉันทา
นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป.
อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ.
ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข.
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง
พุทธัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ.
ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง
ธัมมัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ.
ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง
สังฆัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ.

กะระณียะเมตตะสุตตัง

กะระณียมัตถะกุสะเลนะ ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ
สักโก อุชู จะ สุหุชู จะ สุวะโจ จัสสะ มุทุ อะนะติมานี.
สันตุสสะโก จะ สุภะโร จะ อัปปะกิจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ
สันตินทริโย จ นิปะโก จะ อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุคิทโธ.

นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิญจิ
สุขิโน วา เขมิโน โหนตุ
เย เกจิ ปาณะภูตัตถิ
ทีฆา วา เย มะหันตา วา
ทิฏฐา วา เย จะ อทิฏฐา
ภูตา วา สัมภะเวสี วา
นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพถะ
พยาโรสะนา ปะฏีฆะสัญญา
มาตา ยะถา นิยัง ปุตตัง
เอวัมปิ สัพพะภูเตสุ
เมตตัญจะ สัพพะโลกัสมิง
อุทธัง อะโธ จะ ติริยัญจะ
ติฏฐัญจะรัง นิสินโน วา
เอตัง สะติง อธิฏเฐยยะ
ทิฏฐิญจะ อะนุปะคัมมะ
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง

เยนะ วิญญู ปะเร อุปวะเทยยุง
สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา.
ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา
มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถูลา.
เย จะ ทูเร วะสันติ อะวิทูเร
สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา.
นาติมัญเญถะ กัตถะจิ นัง กิญจิ
นาญญะมัญญัสสะ ทุกขะมิจเฉยยะ.
อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข
มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง.
มานะสัมภาวะเย อะปิริมาณัง
อะสัมพาธัง อะเวรัง อะสะปัตตัง.
สะยาโน วา ยาวตัสสะ วิคะตะมิทโธ
พรัหมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ.
สีละวา ทัสสะเนนะ สัมปันโน
นะ หิ ชาตุ คัพภะเสยยัง ปุนะเรตีติ.

ขันธะปะริตตัง

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง เมตตัง เอราปะเถหิ เม
ฉัพยาปุตเตหิ เม เมตตัง เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ.
อะปาทะเกหิ เม เมตตัง เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
จะตุปปะเทหิ เม เมตตัง เมตตัง พะหุปปะเทหิ เม
มา มัง อะปาทะโก หิงสิ มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
มา มัง จะตุปปะโท หิงสิ มา มัง หิงสิ พะหุปปะโท.
สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
สัพเพ ภัทรานิ ปัสสันตุ มา กิญจิ ปาปะมาคะมา.

อัปปะมาโณ พุทโธ, อัปปะมาโณ ธัมโม, อัปปะมาโณ สังโฆ, ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ, อะหิ วิจฉิกา สะตะปะที อุณณานาภี สะระพู มูสิกา, กะตา เม รักขา กะตา เม ปะริตตา, ปะฏิกกะมันตุ ภูตานิ, โสหัง นะโม ภะคะวะโต, นะโม สัตตันนัง สัมมาสัมพุทธานัง ฯ

โมระปะริตตัง

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส.
ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง.
เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ.
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา.

อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา โมโร จะระติ เอสะนา.

อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา
หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส.

ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง

ตยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง.
เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ.
นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา.

อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา โมโร วาสะมะกัปปะยีติ ฯ

ธะชัคคะปะริตตัง ธะชัคคะสุตตัง

เอวัมเม สุตัง, เอกัง สะมะยัง ภะคะวา, สาวัตถิยัง วิหะระติ, เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ, อาราเม, ตัตระ โข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ภิกขะโวติ, ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง, ภะคะวา เอตะทะโวจะ.

ภูตะปุพพัง ภิกขะเว เทวาสุระสังคาโม สะมุปัพยุฬโห อะโหสิ. อะถะโข ภิกขะเว สักโก เทวานะมินโท เทเว ตาวะติงเส อามันเตสิ, สะเจ มาริสา เทวานัง สังคามะคะตานัง อุปปัชเชยยะ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา, มะเมวะ ตัสมิง สะมะเย ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ, มะมัง หิ โว ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง, ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา, โส ปะหิยิสสะติ. โน เจ เม ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ, ปะชาปะติสสะ

หิ โว เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง, ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา, โส ปะหิยิสสะติ. โน เจ ปะชาปะติสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ, อะถะ วะรุณัสสะ เทวะราชัสสะ ธชัคคัง อุลโลเกยยาถะ, วะรุณัสสะ หิ โว เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง, ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา, โส ปะหิยิสสะติ. โน เจ วะรุณัสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ, อะถะ อีสานัสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ, อีสานัสสะ หิ โว เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง, ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา, โส ปะหิยิสสะตีติ.

ตัง โข ปะนะ ภิกขะเว สักกัสสะ วา เทวานะมินทัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง, ปะชาปะติสสะ วา เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง, วะรุณัสสะ วา เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง, อีสานัสสะ วา เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง, ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา, โส ปหิยเยถาปิ โนปิ ปะหิยเยถะ, ตัง กิสสะ เหตุ, สักโก หิ ภิกขะเว เทวานะมินโท อะวีตะราโค อะวีตะโทโส อะวีตะโมโห, ภิรุ ฉัมภี อุตตราสี ปลายีติ. อะหัญจะ โข ภิกขะเว เอวัง วะทามิ, สะเจ ตุมหากัง ภิกขะเว อะรัญญะคะตานัง วา รุกขะมูละคะตานัง วา สุญญาคาระคะตานัง วา, อุปปัชเชยยะ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา, มะเมวะ ตัสมิง สะมะเย อนุสสะเรยยาถะ, อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะ-

มะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ, มะมัง หิ โว ภิกขะเว อนุสสะระตัง, ยัม ภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา, โส ปะหิยิสสะติ. โน เจ มัง อนุสสะเรยยาถะ, อะถะ ธัมมัง อนุสสะเรยยาถะ, สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ, ธัมมัง หิ โว ภิกขะเว อะนุสสะระตัง, ยัม ภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา, โส ปะหิยิสสะติ, โน เจ ธัมมัง อนุสสะเรยยาถะ, อะถะ สังฆัง อนุสสะเรยยาถะ, สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อุชุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จิตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชลีกะระณีโย, อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ, สังฆัง หิ โว ภิกขะเว อะนุสสะระตัง, ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา, โส ปะหิยิสสะติ. ตัง กิสสะ เหตุ, ตะถาคะโต หิ ภิกขะเว อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วีตะราโค วีตะโทโส วีตะโมโห, อะภิรุ อัจฉัมภี อะนุตตะราสี อะปลายีติ. อิทะมะโวจะ ภะคะวา, อิทัง วัตวานะ สุคะโต, อะถาปะรัง เอตะทะโวจะ สัตถา.

อรัญเญ รุกขะมูเล วา สุญญาคาเร วะ ภิกขะโว
อะนุสสะเรถะ สัมพุทธัง ภะยัง ตุมหากะ โน สิยา.
โน เจ พุทธัง สะเรยยาถะ โลกะเชฏฐัง นะราสะภัง
อะถะ ธัมมัง สะเรยยาถะ นิยยานิกัง สุเทสิตัง.

โน เจ ธัมมัง สะเรยยาถะ นิยยานิกัง สุเทสิตัง
อะถะ สังฆัง สะเรยยาถะ ปุญญักเขตตัง อะนุตตะรัง.
เอวัมพุทธัง สะรันตานัง ธัมมัง สังฆัญจะ ภิกขะโว
ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส นะ เหสสะตีติ ฯ

อาฏานาฏิยะปะริตตัง

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ จักขุมันตัสสะ สิรีมะโต
สิขิสสะปิ นะมัตถุ สัพพะภูตานุกัมปิโน.
เวสสะภุสสะ นะมัตถุ นหาตะกัสสะ ตะปัสสิโน
นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ มาระเสนัปปะมัททิโน.
โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ พราหมะณัสสะ วุสีมะโต
กัสสะปัสสะ นะมัตถุ วิปปะมุตตัสสะ สัพพะธิ.
อังคีระสัสสะ นะมัตถุ สักยะปุตตัสสะ สิรีมะโต
โย อิมัง ธัมมะมะเทเสสิ สัพพะทุกขาปะนูทะนัง.
เย จาปิ นิพพุตา โลเก ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง
เต ชะนา อะปิสุณา มะหันตา วีตะสาระทา.
หิตัง เทวะมะนุสสานัง ยัง นะมัสสันติ โคตะมัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง มะหันตัง วีตะสาระทัง.
วิชชาจะระณะสัมปันนัง พุทธัง วันทามะ โคตะมันติ
เอเต จัญเญ จะ สัมพุทธา อะเนกะสะตะโกฏะโย
สัพเพ พุทธา อะสะมะสะมา สัพเพ พุทธา มะหิทธิกา

สัพเพ ทะสะพะลูเปตา เวสารัชเชหุปาคะตา
สัพเพ เต ปะฏิชานันติ อาสะภัณฐานะมุตตะมัง.
สีหะนาทัง นะทันเตเต ปะริสาสุ วิสาระทา
พรหมะจักกัง ปะวัตเตนติ โลเก อัปปะฏิวัตติยัง.
อุเปตา พุทธะธัมเมหิ อัฏฐาระสะหิ นายะกา
ทวัตติงสะลักขะณูเปตา- สีตยานุพยัญชะนาธะรา.
พยามัปปะภายะ สุปปะภา สัพเพ เต มุนิกุญชะรา
พุทธา สัพพัญญุโน เอเต สัพเพ ขีณาสะวา ชินา.
มหัปปะภา มะหาเตชา มะหาปัญญา มะหัปผะลา
มะหาการุณิกา ธีรา สัพเพสานัง สุขาวะหา.
ทีปา นาถา ปติฏฐา จะ ตาณา เลนา จะ ปาณินัง
คะตี พันธู มะหัสสาสา สะระณา จะ หิเตสิโน.
สะเทวะกัสสะ โลกัสสะ สัพเพ เอเต ปะรายะนา
เตสาหัง สิระสา ปาเท วันทามิ ปุริสุตตะเม.
วะจะสา มะนะสา เจวะ วันทาเมเต ตะถาคะเต
สะยะเน อาสะเน ฐาเน คะมะเน จาปิ สัพพะทา.
สะทา สุเขนะ รักขันตุ พุทธา สันติกะรา ตุวัง
เตหิ ตวัง รักขิโต สันโต มุตโต สัพพะภะเยนะ จะ.
สัพพะโรคะวินิมุตโต สัพพะสันตาปะวัชชิโต
สัพพะเวระมะติกกันโต นิพพุโต จะ ตุวัง ภะวะ.
สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภะวัตวันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ.
อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน

จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลังฯ

วัฏฏะกะปะริตตัง

อัตถิ โลเก สีละคุโณ สัจจัง โสเจยยะนุททะยา
เตนะ สัจเจนะ กาหามิ สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง.
อาวัชชิตวา ธัมมะพะลัง สะริตวา ปุพฺพะเก ชิเน
สัจจะพะละมะวัสสายะ สัจจะกิริยะมะกาสะหัง.
สันติ ปักขา อะปัตตะนา สันติ ปาทา อวัญจะนา
มาตา ปิตา จะ นิกขันตา ชาตะเวทะ ปะฏิกกะมะ.
สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง มะหาปัชชะลิโต สิขี
วัชเชสิ โสพะสะ กะรีสานิ อุทะกัง ปัตวา ยะถา สิขี
สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ เอสา เม สัจจะปาระมีติฯ

อังคุลิมาละปะริตตัง

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยายะ ชาติยา ชาโต, นาภิชานามิ สัญจิจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา, เตนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ.

โพชฌังโค สะติสังขาโต ธัมมานัง วิจะโย ตะถา
วิริยัมปีติปัสสัทธิ- โพชฌังคา จะ ตะถาปะเร.
สะมาธุเปกขะโพชฌังคา สัตเตเต สัพพะทัสสินา
มุนินา สัมมะทักขาตา ภาวิตา พะหุลีกะตา.
สังวัตตันติ อภิญญายะ นิพพานายะ จะ โพธิยา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.
เอกัสมิง สะมะเย นาโถ โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง

คิลาเน ทุกขิเต ทิสวา โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ.
เต จะ ตัง อะภินันทิตวา โรคา มุจจิสุ ตัง ขะเณ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.
เอกะทา ธัมมะราชาปิ เคลัญเญนาภิปีฬิโต
จุนทัตเถเรนะ ตัญเญวะ ภะณาเปตวานะ สาทะรัง.
สัมโมทิตวา จะ อาพาธา ตัมหา วุฏฐาสิ ฐานะโส
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา.
ปะหีนา เต จะอาพาธา ติณณันนัมปิ มะเหสินัง
มัคคาหะตะกิเลสา วะ ปัตตานุปปัตติธัมมะตัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

เทวะตาอุยโยชะนะคาถา

ทุกขัปปัตตา จะ นิททุกขา ภะยัปปัตตา จะ นิพภะยา
โสกัปปัตตคตา จะ นิสโสกา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน.
เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโมทันตุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา.
ทานัง ทะทันตุ สัทธายะ สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
ภาวะนาภิระตา โหนตุ คัจฉันตุ เทวะตา คะตา.
สัพเพ พุทธา พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส ฯ

ธัมมะนิยามะสุตตัง

เอวัมเม สุตัง, เอกัง สะมะยัง ภะคะวา, สาวัตถิยัง วิหะระติ,

เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ, อาราเม, ตัตระ โข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ภิกขะโวติ, ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง, ภะคะวา เอตะทะโวจะ.

อุปปาทา วา ภิกขะเว ตะถาคะตานัง อะนุปปาทา วา ตะถาคะตานัง, ฐิตา วะ สา ธาตุ ธัมมัฏฐิตะตา ธัมมะนิยามะตา, สัพเพ สังขารา อะนิจจาติ. ตัง ตะถาคะโต อะภิสัมพุชฌะติ อะภิสะเมติ, อะภิสัมพุชฌิตวา อะภิสะเมตวา อาจิกขะติ เทเสติ, ปัญญะเปติ ปัฏฐะเปติ, วิวะระติ วิภะชะติ อุตตานีกะโรติ, สัพเพ สังขารา อะนิจจาติ.

อุปปาทา วา ภิกขะเว ตะถาคะตานัง อะนุปปาทา วา ตะถาคะตานัง, ฐิตา วะ สา ธาตุธัมมัฏฐิตะตา ธัมมะนิยามะตา, สัพเพ สังขารา ทุกขาติ. ตัง ตะถาคะโต อะภิสัมพุชฌะติ อะภิสะเมติ, อะภิสัมพุชฌิตวา อะภิสะเมตวา อาจิกขะติ เทเสติ, ปัญญะเปติ ปัฏฐะเปติ, วิวะระติ วิภะชะติ อุตตานีกะโรติ, สัพเพ สังขารา ทุกขาติ.

อุปปาทา วา ภิกขะเว ตะถาคะตานัง อะนุปปาทา วา ตะถาคะตานัง, ฐิตา วะ สา ธาตุ ธัมมัฏฐิตะตา ธัมมะนิยามะตา, สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ. ตัง ตะถาคะโต อะภิสัมพุชฌะติ อะภิสะเมติ, อะภิสัมพุชฌิตวา อะภิสะเมตวา อาจิกขะติ เทเสติ, ปัญญะเปติ ปัฏฐะเปติ, วิวะระติ วิภะชะติ อุตตานีกะโรติ, สัพเพ ธัมมา อะนันตาติ.

อิทะมะโวจะ ภะคะวา, อัตตะมะนา เต ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง, อะภินันทุนติ ฯ

ติลักขะณาทิคาถา

สัพเพ สังขารา อะนิจจาติ ยะทา ปัญญายะ ปัสสติ
อะถะ นิพพินทะติ ทุกเข เอสะ มคโค วิสุทธิยา.
สัพเพ สังขารา ทุกขาติ ยะทา ปัญญายะ ปัสสะติ
อะถะ นิพพินทะติ ทุกเข เอสะ มคโค วิสุทธิยา.
สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ ยะทา ปัญญายะ ปัสสะติ
อะถะ นิพพินทะติ ทุกเข เอส มัคโค วิสุทธิยา.
อัปปะกา เต มะนุสเสสุ เย ชะนา ปาระคามิโน
อะถายัง อิตะรา ปะชา ตีระเมวานุธาวะติ.
เย จะ โข สัมมะทักขาเต ธัมเม ธัมมานุวัตติโน
เต ชะนา ปาระเมสสันติ มัจจุเธยยัง สุทุตตะรัง.
กัณหัง ธัมมัง วิปปะหายะ สุกกัง ภาเวถะ ปัณฑิโต
โอกา อะโนกะมาคัมมะ วิเวเก ยัตถ ทูระมัง.
ตัตราภิระติมิจเฉยยะ หิตวา กาเม อะกิญจะโน
ปะริโยทะเปยยะ อัตตานัง จิตตักเกลเสหิ ปัณฑิโต.
เยสัง สัมโพธิยังเคสุ สัมมา จิตตัง สุภาวิตัง
อาทานะปะฏินิสสัคเค อะนุปาทายะ เย ระตา
ขีณาสะวา ชุติมันโต เต โลเก ปะรินิพพุตาติ ฯ

ภัทเทกะรัตตะคาถา

อะตีตัง นานวาคะเมยยะ นัปปะฏิกังเข อะนาคะตัง
ยะทะตีตัมปะหีนันตัง อัปปัตตัญจะ อะนาคะตัง.
ปัจจุปปันนัญจะ โย ธัมมัง ตัตถะ ตัตถะ วิปัสสะติ

อะสังหิรัง อะสังกุปปัง ตัง วิทธา มะนุพรูหะเย.
อัชเชวะ กิจจะมาตัปปัง โก ชัญญา มะระณัง สุเว
น หิ โน สังคะรันเตนะ มะหาเสเนนะ มัจจุนา.
เอวัง วิหาริมาตาปิง อะโหรัตตะมะตันทิตัง
ตัง เว ภัทเทกะรัตโตติ สันโต อาจิกขะเต มุนีติฯ

ติอุทานะคาถา

ยะทา หะเว ปาตุภะวันติ ธัมมา
อาตาปิโน ฌายะโต พราหมะณัสสะ
อะถัสสะ กังขา วะปะยันติ สัพพา
ยะโต ปะชานาติ สะเหตุธัมมัง.
ยะทา หะเว ปาตุภะวันติ ธัมมา
อาตาปิโน ฌายะโต พราหมะณัสสะ
อะถัสสะ กังขา วะปะยันติ สัพพา
ยะโต ขะยัง ปัจจะยานัง อะเวทิ.
ยะทา หะเว ปาตุภะวันติ ธัมมา
อาตาปิโน ฌายะโต พราหมะณัสสะ
วิธูปะยัง ติฏฐะติ มาระเสนัง
สูโร วะ โอภาสะยะมันตะลิกขันติฯ

อะวิชชา

อะวิชชาปัจจะยา สังขารา, สังขาระปัจจะยา วิญญาณัง, วิญญาณะปัจจะยา นามะรูปัง, นามะรูปะปัจจะยา สะฬายะตะนัง, สะฬายะตะนะปัจจะยา ผัสโส, ผัสสะปัจจะยา เวทะนา, เวทะ-

นาปัจจะยา ตัณหา, ตัณหาปัจจะยา อุปาทานัง, อุปาทานะปัจจะยา ภะโว, ภะวะปัจจะยา ชาติ, ชาติปัจจะยา ชะรามะระณัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา สัมภะวันติ, เอวะเมตัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ, สะมุทะโย โหติ.

อะวิชชายะตเววะ อะเสสะวิราคะนิโรธา สังขาระนิโรโธ, สังขาระนิโรธา วิญญาณะนิโรโธ, วิญญาณะนิโรธา นามะรูปะนิโรโธ, นามะรูปะนิโรธา สะฬายะตะนะนิโรโธ, สะฬายะตะนะริโรธา ผัสสะนิโรโธ, ผัสสะนิโรธา เวทนานิโรโธ, เวทะนานิโรธา ตัณหานิโรโธ, ตัณหานิโรธา อุปาทานะนิโรโธ, อุปาทานะนิโรธา ภะวะนิโรโธ, ภะวะนิโรธา ชาตินิโรโธ, ชาตินิโรธา ชะรามะระณัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา นิรุชฌันติ, เอวะเมตัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ, นิโรโธ โหติ ฯ

ถวายพรพระ

๑. พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลัคคัง.

๒. มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลัคคัง.

๓. นาฬาคิริง คะชะวะรัง อติมัตตะภูตัง

ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลัคคัง.

๔. อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลัคคัง.

๕. กัตวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลัคคัง.

๖. สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลัคคัง.

๗. นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลัคคัง.

๘. ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลังคัง.

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
โย วาจะโนทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ.

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง.
ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ตวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณีธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัตวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ.

อนุโมทนาวิธี

ยะถา วาริวะหา ปูรา ปะริปูเรนติ สาคะรัง
เอวะเมวะ อิโต ทินนัง เปตานัง อุปะกัปปะติ.
อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง ขิปปะเมวะ สะมิชฌะตุ
สัพเพ ปูเรนตู สังกัปปา จันโท ปัณณะระโส ยะถา
มะณิ โชติระโส ยะถา.

(รับพร้อมกัน)

สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภะวัตวันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ.
สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภะวัตวันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ.
สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภะวัตวันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ.
อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน
จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลังฯ

เกณิยานุโมทนาคาถา

อัคคิหุตตัง มุขา ยัญญา สาวิตติ ฉันทะโส มุขัง
ราชา มุขัง มะนุสสานัง นะทีนัง สาคะโร มุขัง.
นักขัตตานัง มุขัง จันโท อาทิจโจ ตะปะตัง มุขัง
ปุญญะมากังขะมานานัง สังโฆ เว ยะชะตัง มุขัง.
ภะณิสสามะมะยัง คาถา กาละทานัปปะทีปิกา
เอตา สุณันตุ สักกัจจัง ทายะกา ปุญญะกามิโนฯ

กาลทานสุตตคาถา

กาเล ทะทันติ สะปัญญา วะทัญญู วีตะมัจฉะรา
กาเลนะ ทินนัง อะริเยสุ อุชุภูเตสุ ตาทิสุ.
วิปปะสันนะมะนา ตัสสะ วิปุลา โหติ ทักขิณา
เย ตัตถะ อะนุโมทันติ เวยยาวัจจัง กะโรนติ วา.

นะ เตนะ ทักขิณา โอนา เตปิ ปุญญัสสะ ภาคิโน
ตัสมา ทะเท อัปปะฏิวานะจิตโต ยัตถะ ทินนัง มะหัปผะลัง
ปุญญานิ ปะระโลกัสมิง ปติฏฐา โหนติ ปาณินันติ ฯ

วิหารทานคาถา

สีตัง อุณหัง ปะฏิหันติ ตะโต วาฬะมิคานิ จะ
สิริงสะเป จะ มะกะเส สิสิเร จาปิ วุฏฐิโย.
ตะโต วาตาตะโป โฆโร สัญชาโต ปะฏิหัญญะติ
เลนัตถัญจะ สุขัตถัญจะ ฌายิตุง จะ วิปัสสิตุง.
วิหาระทานัง สังฆัสส อัคคัง พุทเธหิ วัณณิตัง
ตัสมา หิ ปัณฑิโต โปโส สัมปัสสัง อัตถะมัตตะโน.
วิหาเร การะเย รัมเม วาสะเยตถะ พะหุสสุเต
เตสัง อันนัญจะ ปานัญจะ วัตถะเสนาสะนานิ จะ.
ทะเทยยะ อุชุภูเตสุ วิปปะสันเนนะ เจตะสา
เต ตัสสะ ธัมมัง เทเสนติ สัพพะทุกขาปะนูทะนัง
ยัง โส ธัมมะมิธัญญายะ ปะรินิพาตยะนาสะโวติ ฯ

เทวตาทิสสทักขิณานุโมทนาคาถา

ยัสมิง ปะเทเส กัปเปติ วาสัง ปัณฑิตะชาติโย
สีละวันเตตถะ โภเชตวา สัญญะเต พรหมะจาริโน.
ยา ตัตถะ เทวะตา อาสุง ตาสัง ทักขิณะมาทิเส
ตา ปูชิตา ปูชะยันติ มานิตา มานะยันติ นัง.

ตะโต นัง อะนุกัมปันติ มาตา ปุตตัง วะ โอระสัง
เทวะตานุกัมปิโต โปโส สะทา ภัทรานิ ปัสสะติ.

เทวตาภิสัมมันตนคาถา

ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิ วะ อันตะลิกเข
สัพเพ วะ ภูตา สุมะนา ภะวันตุ
อะโถปิ สักกัจจะ สุณันตุ ภาสิตัง.
สุภาสิตัง กิญจิปิ โว ภะเณมุ
ปุญเญ สะตุปปาทะกะรัง อะปาปัง
ธัมมูปะเทสัง อะนุการะกานัง
ตัสมา หิ ภูตานิ สะเมนตุ สัพเพ.
เมตตัง กะโรถะ มานุสิยา ปะชายะ
ภูเตสุ พาฬหัง กะตะภัตติกายะ
ทิวา จะ รัตโต จะ หะรันติ เย พะลิง
ปัจโจปะการัง อะภิกังขะมานา
เต โข มะนุสสา ตะนุกานุภาวา
ภูตา วิเสเสนะ มะหิทธิกา จะ
อะทิสสะมานา มะนุเชหิ ญาตา
ตัสมา หิ เน รักขะถะ อัปปะมัตตา ฯ

อัคคัปปสาทสุตตคาถา

อัคคะโต เว ปะสันนานัง อัคคัง ธัมมัง วิชานะตัง
อัคเค พุทเธ ปะสันนานัง ทักขิเณยเย อะนุตตะเร.
อัคเค ธัมเม ปะสันนานัง วิราคูปะสะเม สุเข
อัคเค สังเฆ ปะสันนานัง ปุญญักเขตเต อะนุตตะเร.
อัคคัสมิง ทานัง ทะทะตัง อัคคัง ปุญญัง ปวัฑฒะติ
อัคคัง อายุ จะ วัณโณ จะ ยะโส กิตติ สุขัง พะลัง.
อัคคัสสะ ทาตา เมธาวี อัคคะธัมมะสะมาหิโต
เทวะภูโต มะนุสโส วา อัคคัปปัตโต ปะโมทะตีติ ฯ

โภชนทานานุโมทนาคาถา

อายุโท พะละโท ธีโร วัณณะโท ปะฏิภาณะโท
สุขัสสะ ทาตา เมธาวี สุขัง โส อะธิคัจฉะติ.
อายุง ทัตวา พะลัง วัณณัง สุขัญจะ ปะฏิภาณะโท
ทีฆายุ ยะสะวา โหติ ยัตถะ ยัตถูปะปัชชะตีติ ฯ

อาทิยสุตตคาถา

ภุตตา โภคา ภะฏา ภัจจา วิติณณา อาปะทาสุ เม
อุทธัคคา ทักขิณา ทินนา อะโถ ปัญจะ พะลี กะตา.
อุปัฏฐิตา สีละวันโต สัญญะตา พรหมะจาริโน
ยะทัตถัง โภคะมิจเฉยยะ ปัณฑิโต ฆะระมาวะสัง.
โส เม อัตโถ อนุปปัตโต กะตัง อะนะนุตาปิยัง

เอตัง อะนุสสะรัง มัจโจ อะริยะธัมเม ฐิโต นะโร.
อิเธวะ นัง ปะสังสันติ เปจจะ สัคเค ปะโมทะตีติ ฯ

ติโรกุฑฑกัณฑสุตตคาถา (ย่อ)

อะทาสิ เม อกาสิ เม ญาติมิตตา สะขา จะ เม
เปตานัง ทักขิณัง ทัชชา ปุพเพ กะตะมะนุสสะรัง.
นะ หิ รุณณัง วา โสโก วา ยา วัญญา ปะริเทวะนา
นะ ตัง เปตานะมัตถายะ เอวัง ติฏฐันติ ญาตะโย.
อยัญจะ โข ทักขิณา ทินนา สังฆัมหิ สุปะติฏฐิตา
ทีฆะรัตตัง หิตายัสสะ ฐานะโส อุปะกัปปะติ.

โส ญาติธัมโม จะ อะยัง นิทัสสิโต
เปตานะ ปูชา จะ กะตา อุฬารา
พะลัญจะ ภิกขูนะมะนุปปะทินนัง
ตุมเมหิ ปุญญัง ปะสุตัง อะนัปปะกันติ ฯ

มงคลจักกวาฬน้อย

สัพพะพุทธานุภาเวนะ สัพพะธัมมานุภาเวนะ สัพพะ-สังฆานุภาเวนะ พุทธะระตะนัง ธัมมะระตะนัง สังฆะระตะนัง ติณณัง ระตะนานัง อานุภาเวนะ จะตุราสีติสะหัสสะธัมมักขัน-ธานุภาเวนะ ปิฏะกัตตะยานุภาเวนะ ชินะสาวะกานุภาเวนะ สัพเพ เต โรคา สัพเพ เต ภะยา สัพเพ เต อันตะรายา สัพเพ เต อุปัททะวา สัพเพ เต ทุนนิมิตตา สัพเพ เต อะวะมังคะลา วินัสสันตุ. อายุวัฑฒะโก ธะนะวัฑฒะโก สิริวัฑฒะโก ยะสะ-

วัฑฒะโก พะละวัฑฒะโก วัณณะวัฑฒะโก สุขะวัฑฒะโก โหตุ สัพพะทา.

ทุกขะโรคะภะยา เวรา　　โสกา สัตตุ จุปัททะวา
อะเนกา อันตะรายาปิ　　วินัสสันตุ จะ เตชะสา.
ชะยะสิทธิ ธะนัง ลาภัง　　โสตถิ ภาคยัง สุขัง พะลัง
สิริ อายุ จะ วัณโณ จะ　　โภคัง วุฑฒี จะ ยะสะ วา
สะตะวัสสา จะ อายู จะ　　ชีวิสิทธี ภะวันตุ เต.
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง　　รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ　　สะทา โสตถี ภะวันตุ เต.
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง　　รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ　　สะทา โสตถี ภะวันตุ เต.
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง　　รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ　　สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

